

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

23/

Rokovnjak

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

Poštnina plačana pri p
1225 Lukovica

Letnik 3-3-3
Sušec
IZDAJ

ZVEZA KULTURNIH
ORGANIZACIJ DOMŽALE

1230 DOMŽALE

Šahisti Črnega Grabna
zagnani, da je kaj...

Klemen Gerčar - vice prvak
v svojem razredu

**Iskrene čestitke
materam
in ženam
za praznik**

NAMESTO UVODNIKA: VAM, KI DAJETE ŽIVLJENJE

Tukaj ste, hčere mater, ki jih nismo poznali, tukaj ste, matere nam, ki nikoli ne bomo tako poznali vaših otrok, kot jih poznate ve.

Vsakemu od nas obiskovalcev tega planeta sije zvezda polna ljubezni, razumevanja in darovanja, sije na razbrazdano pot našega življenja v nedoumljivi polnosti in neskončni nesebičnosti.

Kup biserov je imelo dete v materinem srcu in vendar je prišlo kot berač na svet. Drobne ročice so objemale materin tilnik v nenehni prošnji. Nezavedno je polnila njegovo srce z ljubeznijo in njegov drobn nasmešek je za vedno našel dom v njenem srcu. Prinašala je v njegovo naročje odsev mavrice in vonj cvetlic. V njegovo igro je vtakala svoje sanje o njegovi sreči. Prestrezala je udarce, namenjene detetu. S pesmijo je preglasila zven grobih besed, ki so mu bile namenjene. Le ona je razumela neskončne besede, ki so bile zapisane v otrokovih očeh. Potem je prerasel njeno naročje.

Njegova pot se je začela prepletati s potmi drugih. Začeli so ga karati, hoteli so ga kaznovati. Spet se mu je postavila v bran: »Samo tisti ga sme karati in kaznovati, ki ljubi!« Bisere njegovih uspehov in zmag je hranila v srcu. Ob otrokovi bolečini je krvavelo njeno srce. Tako je odrasel.

Stopil je v svet, kamor ni mogla za njim. Med ljubeče spomine so se naselili strahovi. Ta svet ima premalo ljubezni. Razumevanje je temu svetu tuje. Čakala je pismo, čakala besedo in trepetala v neskončni bojazni za srečo svojega otroka. Kadar se je za trenutek ustavil pri njej, je s skrbnim srcem preizkovala njegovo srce.

Potem je prišel dan, ko je njen otrok položil v njene roke svoje dete. Tedaj je vedela, da ob njeni zvezdi sveti nova zvezda in mir se je naselil v njenem srcu.

Nešteto zvezd sije na naš planet in čakajo, da odpremo srca za njih svetlobo.

V. G.

SPINA DISKONT

ŠENTVID PRI LUKOVICI, tel.: 041 593 011

NOVO V TRGOVINI "SPINA"

Dvakrat v mesecu AKCIJA

od 28. 3. do 2. 4. 2001

od 12. 4. do 18. 4. 2001

od 26. 4. do 3. 5. 2001

POPESTRILI SMO TUDI PONUDBO KRUHA IN PECIVA

kruh beli 1kg 273.- SIT kruh kmečki 1kg 289.- SIT
kruh polbeli 1kg 234.- SIT kruh diabet. 0,30 kg 141.- SIT

Iščem stanovanje
zase in dva otroke.

Pripravljena sem tudi na
pomoč v gospodinjstvu.

Ponudbe na telefonsko
številko 031252690.

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Joško Jakopič,
Iztok Obreza, Marta Lavrič,
Marijana Grošelj

Lektor: Ivica Ogorevc

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik:
Vili Golob

Rokovnjač izhaja
v nakladi 1600 izvodov,
prejemajo ga vsa gospodinjstva
na dom.

Naslov: Lukovica 46
1225 Lukovica
www.Lukovica.si

Tisk: Kočevski tisk

OBVESTILO

Vse občane obveščamo, da bo
Javno komunalno podjetje Prod-
nik d.o.o. opravilo spomladanski
odvoz kosovnih odpadkov

dne 9., 10. in 11. aprila 2001.

Akcija je namenjena odstra-
njevanju kosovnih odpadkov iz
gospodinjstev, ki morajo biti samo
na dan rednega odvoza do 5. ure
zjutraj postavljeni poleg zabojni-
ka.

Med kosovne odpadke iz
gospodinjstev ne sodijo nevarni
odpadki, kot so: embalaže
škropiv, olj in barv, lakov in podo-
bno. Vsi ti odpadki se odstranjuje-
jo v posebni akciji odvoza nevar-
nih in drugih odpadkov.

Med kosovnimi odpadki se ne
bodo odstranjevali tudi avtomo-
bilski deli, pnevmatike in akumu-
latorji, gradbeni material, drevje in
živa meja.

Počistimo za seboj, da bo naše
okolje čisto in zdravo tudi za pri-
hodnje rodove!

Občinska uprava

PRISPEVKI ZA ROKOVNJAČA MORAJO
PRISPETI DO 28. V MESECU

PUST, NORČAVIH UST

Ta presneta zima je odlašala s snegom prav do praga pomladi in pobelila pokrajino ravno na pustno soboto. Vseeno sneg in mraz ni odvrnil Planinskega društva Blagovica od organizacije pustovanja za najmlajše in malo manj mlade. Društvo je letos prvič organiziralo maškarado v Blagovici in še kako prav je naredilo, saj organizacije v okviru šole ni bilo, ker so se ravno pričele zimske počitnice.

Zbrali so se v nedeljo dopoldne na šolskem igrišču že pred enajsto uro, zaradi mraza hitro pobegnili v tople prostore kulturnega doma in nadaljevali rajanje v prijetno okrašeni dvorani. Imeli smo kaj videti. Prevladovali so telebajski, sledile so miške, male in velike, čarovnice, čisto majčkeni dedki in babice, tudi brez klovnov ni šlo, čebelice Maje, mladi so bili stari in resni in nekateri prav grozni na pogled, pa še kaj sem verjetno pozabila. Na kasetofonu so se vrtele melodije Adija Smolarja in Čukov, maškare pa so se veselo vrtele in igrale pod simpatičnim vodenjem Bojana Pustotnika. Letos pač še ni bilo nobenega tekmovanja za naj masko, pa vendar je sledilo prijetno presenečenje. Na prošnjo organizatorja pustovanja je McDonald's iz Domžal podaril vsem maškaram balone, zastavice in senčnike za oči. Planinsko društvo se jim ob tej priložnosti za male darove lepo zahvaljuje.

Planinsko društvo Blagovica je letos s prireditvijo pustovanja zaoralo ledino v našem kraju. Kljub temu se je zbrala prijetna skupina maškar in gledalcev. Bojan je v razgovoru povedal, da bodo s prireditvijo nadaljevali tudi prihodnje leto, porajajo se mu tudi že nove ideje. Hura za Planinsko društvo! Upajmo, da se mu bodo naslednje leto pridružili še drugi.

Milena Bradač

Pustni sprevod v Blagovici

Pustno rajanje najmlajših

PSE NA VRVICO!

V zadnjem času se vse več občanov pritožuje nad odvezanimi psi, ki se neovirano gibljejo po vaseh, gozdovih in poljih. Za pse, ki se tako potikajo naokrog, se sicer običajno ne ve, kdo je njihov lastnik, dejstvo pa je, da se vse skupaj utegne slabo končati.

Brezbržnosti lastnikov teh psov ne razumem, saj se ne zavedajo, da si lahko nakopljejo velike težave. Ali se ne zavedajo, da tak pes lahko povzroči prometno nesrečo, napade sosedovega otroka, domače živali ali divjad in - v najslabšem primeru je lahko okužen s steklino, ki jo prenaša naprej?

Kljub trudu države in lovcev, da bi zatrli to izredno nevarno bolezen, se steklina še vedno pojavlja. Pri tem nam seveda neodgovorni lastniki psov niso v pomoč. Naj bo tale prispevek poziv vsem, katerih štirinožni prijatelji se brez nadzora in se odvezani gibljejo v naši okolici, da ustežneje poskrbijo za svoje pse, saj so moralno in tudi kazensko odgovorni zanje (v primeru, da se steklina prenese na človeka in da ima to za posledico smrt, je zagrožena zaporna kazen do osem let). V opomin in opozorilo pa naj bo spodnji izrezek iz časopisa Delo, z dne 6. februarja 2001.

Franc Smrkolj

STEKLI PES NAPADEL PUNČKO

Gorenja vas - Na kmetijo na Žirovskem vrhu Sv. Urbana se je pred dnevi zatekel neznani pes. Napadel je tri leta in pol staro deklico na kmetiji Franca Andreuzija, ki je še pravi čas posegel vmes, da pes deklice ni huje poškodoval. V gorenjevaškem zdravstvenem domu so jo cepili. Higienik veterinarskega zavoda je psa odpeljal na odsek za virologijo veterinarske fakultete v Ljubljani, kjer so ugotovili, da ima steklino. Lani so na Gorenjskem obravnavali 218 ugrizov in proti temu smrtonosnemu virusu cepili 29 ljudi. V petek je veterinar cepil ostalo živino na kmetiji, v antirabični ambulanti v Kranju so se cepili tudi ostali člani družine. Policija še ugotavlja od kod se je pes pritepel, saj je možno, da je steklino širil še kje v okolici.

Ma. R.

IRENA
PROFESIONAL

Seznam območij

Srečanje župana z dušnimi pastirji

SREČANJE ŽUPANA Z ŽUPNIKI

V sredo, 21. februarja 2001, se je župan Anastazij Živko Burja srečal z župniki, ki delujejo v šestih župnijah Brdo in Zlato Polje (g. Andrej Svete), Krašnja in Češnjice (g. Anton Potokar), Blagovica in Šentožbolt (g. Jože Vrtovšek) in podružnici sv. Mohorja in Fortunata v Zideh, ki spada v župnijo Šentgotard (g. Marko Pajk). Srečanja se je udeležil tudi g. Janez Bernot, občinski svetnik in predsednik odbora za finance.

V sproščenem pogovoru je župan predstavil glavna področja delovanja občine v letu 2000, poglobljene investicije in prizadevanja občine za ohranjanje kulturne dediščine na področju sakralne umetnosti. V nadaljevanju je orisal težave pri sestavljanju proračuna za leto 2001. Kljub vedno večjim

potrebam krajevnih skupnosti, šole, predšolske vzgoje in investicij v komunalno infrastrukturo, država zaradi pomanjkanja proračunskih sredstev občinam v letu 2001 ne bo namenila več sredstev. Tudi g. Bernot je potrdil, da se odbor za finance še nobeno leto pred tem ni srečal s tolikšnim razkorakom med potrebami in možnostmi občinskega proračuna.

Skupaj so se dotaknili težav pri vzdrževanju pokopališkega reda. Nujno bo sprejeti enoten pokopališki red za vsa pokopališča v občini. Župniki so ponudili pomoč pri končnem zbiranju podatkov o vojnih in povojnih zamolčanih žrtvah nasilja in postavitvi farnih plošč.

Na koncu so se zahvalili županu za dobro sodelovanje in mu izročili darilo ob njegovem jubileju.

V. P.

KOMUNALNI OBRAT

V mesecu januarju in februarju so delavci komunalnega obrata predvsem urejali cestišča in odstranjevali in obsekavali vejevje ob njih. Čistili so mulde ob cestah, kar so ponekod morali tudi večkrat. Nekateri naši občani (zaenkrat še neimenovani), se ne zavedajo, da morajo ob spravi lesa sami popraviti škodo, ki nastane na cestišču in ob njem. Vedenje, da je za taka dodatna dela možno izstaviti račun, najbrž ni odveč. Ob prvem letošnjem snegu so posipali cestišča. Na Učaku so vgradili kanalete. Izvedli so več začasnih krpanj udarnih jam s hladnim asfaltom. Zasipali so jame na makadamskih cestiščih. Čistili asfalt iz Kopolja proti Korenu in s tem materialom popravljali cesto Koreno - Vrh. Popravljali so ceste v Vinje in v

Obršah. Čiščenje meteornih kanalov, muld in brežin na cestah: Zlatenek - Češnjice, Vranke, Straža - Preserje, Bršlenovica - Prvine, Podzid - Hribi, Zlatenek - Veliki Jelnik, Znojila - Čeplje, Zlatenek - Češnjice, Zlatenek - Gabrje in Prapreče - Prevoje - Bobovnik. Urejanje cestišča Straža - Preserje. Začasno so sanirali usad v Hribih. Vzdrževalna dela in čiščenje so potekali v okolici občinske zgradbe in naselju Lukovica. Poravnali so več zaščitnih ograj ob cestiščih in prometne znake. Iz napisanega je razvidno, da delavcem komunalnega obrata ne more nihče očitati nedelavnosti, kar sicer radi počno nekateri občani, ki z delom komunalnega obrata niso dovolj seznanjeni. Tudi v bodoče vas bomo redno seznanjali z njihovim delom.

V. G.

POROČILO Z JANUARSKE SEJE ODBORA ZA GOSPODARSTVO, KMETIJSTVO IN TURIZEM

Odbor se je sestel 24. januarja 2001. Na seji so člani pregledali odobrene kredite za obrt in podjetništvo, kmetijstvo in stanovanjske kredite. Ker sredstva, ki so bila na razpolago za koriščenje kredita, niso bila v celoti porabljeni, je odbor zadolžil občinsko upravo, da ponovno objavi možnost koriščenja kredita za obrt in podjetništvo. Ob tem so sklenili tudi, da bodo tistim prosilcem, ki so se v lanskem letu odpovedali že odobrenemu kreditu, sredstva ob morebitnih prihodnjih prijavah na razpis odobrili le v primeru viškov.

Predsednik odbora, g. Franci Avbelj, je podal poročilo o delu odbora v preteklem letu. Odbor se je ukvarjal predvsem z razpisi kreditov za obrt, kmetijstvo in podjetništvo ter stanovanjsko izgradnjo. Pripravil je predstavitev Občine Lukovica na razstavi tulipanov v Arboretumu Volčji Potok. Vključeni pa so bili tudi v izdelavo razvojnega programa občine, ki ga pripravlja Naš laz, in sodelovali pri pripravi predloga proračuna Občine Lukovica za leto 2000.

Na seji so člani odbora pripravili predloge za pripravo proračuna za leto 2001, pri čemer so med drugim predlagali, da se postavka za promocije občine poveča z 1.200.000 na 2.000.000 sit, za promocijo turizma z lanskim 200.000 na 1.000.000, predlagali pa so tudi postavko za subvencioniranje obrestne mere za obnovo fasad.

Predlog kmetijskega dela proračuna pa je postavil g. Tomaž Močnik. Odbor predlaga, da se sredstva za kmetijstvo povečajo z lanskim 20 milijonov tolarjev na 26 milijonov. Največje povišanje je predlagano pri postavki sofinanciranje manjših melioracijskih del (z 6.100.000 na 8.000.000). Na novo pa bi se uvedle postavke za podporo razvoju pašništva (1.000.000,00), sofinanciranje izgradnje rastlinjakov (500.000,00), gojitev zdravilnih zelišč (500.000,00), združenje ekoloških kmetov Zdravo življenje (200.000,00) ter usklajevanje katastrskih podatkov - sprememba rabe (1.000.000,00). V občini Lukovica je približno 2156 ha kmetijske zemlje, večinoma hribovite. Aktivnih kmetij je 354, od tega je le pri 10 % kmetijstvo edini vir dohodka, pri ostalih pa le dopolnilna dejavnost. V občini je dober zametek kmetij, ki se ukvarjajo z ekološko pridelavo hrane, vendar pa ta usmeritev terja veliko začetno podporo.

Odbor je poleg tega sklenil še, da občino pozove, da opravi licitacijo balirke in ovijalke ter pozove Naš laz, da pripravi gradivo in skliče sestanke pred končno izdelavo razvojnega programa.

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

Referentka za družbene dejavnosti Mojca Lavrič je predstavila delo tega referata. Osnovne dejavnosti so sofinanciranje osnovnega šolstva in obšolskih dejavnosti, prevozi šolarjev, socialni programi, prireditve in proslave, delo kulturnih in športnih društev.

Poleg rednih dotacij šoli financira 80-urni program priprave otrok na šolo, prevoze otrok s štirimi kombiji in avtobusne prevoze, 8 % je sofinanciranje prevozov srednješolcev in študentov, financira prevoze za obšolske dejavnosti in pomoč socialno šibkim pri plačilu šole v naravi. Od julija 2000 plačuje tudi specialnega pedagoga in sofinancira športno zvezo Domžale za izvajanje šolskega športa.

Pri socialnih programih je pomembno sofinanciranje domske oskrbe starejšim osebam, sofinanciranje pomoči na domu za ostarele in invalidne osebe, plačilo zdravstvenega zavarovanja 104 občanom, ki nimajo možnosti drugačnega zavarovanja, sofinancira klinične preglede dojk, pomoč za novorojence, plačila vrtca za 94 otrok, sofinancira neprofitna stanovanja in kompletno plačilo vseh mrliških ogledov.

V tem letu bodo financirane proslave ob dnevu državnosti, občinskem prazniku in dnevu samostojnosti. Sofinancirano bo delo kulturnih društev. Pri tem se pojavljajo težave, saj društva ne oddajajo vseh programov v mesecu oktobru, kot je zakonsko določeno, pa tudi poročil o realizaciji ne pošiljajo vsake tri mesece, kakor zahteva zakon. Enako se dogaja pri športnih društvih, ki so financirana na enak način. Za športna društva je v pripravi pravilnik o delitvi sredstev, ki bo začel veljati naslednje leto. Enak pravilnik naj bi se pripravil tudi za kulturna društva.

V. G.

KAKO ZMANJŠATI STROŠKE II.

Nastavitev gorilnika je ravno tako pomembna kot redni pregledi kotla. Vsako leto ali vsaj na dve leti je potrebno zamenjati šobo, ki mora ustrezati moči kotla. Gorilnik naj nastavi pooblaščen servisier, ki bo preveril optimalne vrednosti zgorevanja. Optimalne vrednosti zgorevanja se kažejo v minimalni sajavosti, ustrezni (torej ne previsoki ali prenizki) temperaturi dimnih plinov, pravilnem vleku dimnika, barvi plamena in v končni porabi energenta, itn. Energetski svetovalci lahko na osnovi meritev emisij dimnih plinov, ki jih je opravil servisier, ocenimo kakovost zgorevanja, izgube, izkoristek kotla, svetujemo, kako ravnati v primeru slabših rezultatov meritev ter ukrepe za zmanjšanje porabe energije, oziroma za optimalno in ekonomično obratovanje. Novejši gorilniki imajo vgrajene lopute, ki se po izklopu gorilnika samodejno zaprejo in preprečujejo ohlajanje kotla. Oljni gorilniki naj bi imeli predgretje kurilnega olja. Zanimivi so t.i. turbo gorilniki.

Pogosto se zgodi, da je potrebno iz ogrevalnega sistema med vzdrževanjem izpustiti vodo. Po popravilih ga je potrebno zopet napolniti. Zelo pomembno je, da ogrevala odzračimo, oz. odzračiti je potrebno cel sistem, kar po potrebi ponovimo večkrat. Pravilno odzračen je tisti sistem, v katerem se vsa ogrevala ogrejejo enakomerno. Neodzračen sistem pomeni manjšo učinkovitost ogreval in večjo porabo goriva. Predvsem pri starejših objektih je zelo žgoče vprašanje tesnjenja vrat in oken. Z zamenjavo le teh ali vsaj z dodatno zatesnitvijo, so toplotne izgube manjše. Izolirati je potrebno tudi roletne omarice.

Dodatna plast izolacijskega materiala ni nikoli stran vržen denar. Če menite,

oz. je objekt slabo ali le delno izoliran, ga izolirajte. Največkrat ostanejo neizolirana nebivalna podstrešja. Priporočena debelina toplotne izolacije naj bo med 15 do 25 cm. Najlaže jo je izvesti med izvedbo ostrešja, težje pa je izvedljiva pri že zgrajenih mansardah (potrebna so gradbena dela, izselitev, ipd.). Če zamenjujete kritino, izolirajte tudi mansardo. S temi posegi se toplotne izgube zmanjšajo od 10 do 20 odstotkov, glede na izvedbo. Izoliramo lahko tudi strop nad hladno kletjo, približno 5-7 cm toplotne izolacije. V topli bivalni kleti je smiselno izolirati tla in stene. Izolirati je potrebno tudi kotel in cevi (2-3 cm), predvsem pri starih ogrevalnih sistemih in v prostorih, ki so neogrevani.

Regulacija ogrevalnega sistema je element, brez katerega si sodobnih in varčnih sistemov sploh ne moremo zamisliti. Najboljša regulacija omogoča dnevni in tedenski program in sledi zunanjim spremembam. Regulacija omogoča dnevno-nočni režim ogrevanja, naravnano lahko temperaturo ogrevanja med odsotnostjo, ipd. Že vgrajeno ročno regulacijo lahko z majhnimi stroški dopolnimo. Izklapljanje naprav ponoči je zelo nesmiselno saj lahko skrajša njihovo življenjsko dobo, bolj ekonomično je neprekinjeno delovanje. Boljše uravnavanje temperature v prostoru lahko dosežemo z vgraditvijo termostatskih ventilov, pri čemer se izgube lahko zmanjšajo do 7 %. Termostatski ventili zagotavljajo želeno temperaturo prostora, pri čemer upoštevajo vse notranje in zunanje vire toplote (peči, kamini, sonce,...).

Domžale, februar 2001
ESP DOMŽALE

Ivan Kenda, univ. dipl. inž.

TUDI RDEČI KRIŽ BELEŽI USPEHE

Je že tako, da sta prva dva meseca v letu nekako rezervirana za občne zборе, bilance uspeha, plane v tekočem letu in seveda zahvale in pohvale raznih društev.

Tako je tudi v Blagovici aktiven odbor Rdečega križa, katerega predsednica je že šesto leto Neža Florjančič, samo društvo pa deluje več kot štirideset let. Kraj ima približno dvajset do petindvajset rednih krvodajalcev. Letos so že v januarju darovali kri, naslednjo akcijo pa načrtujejo v mesecu septembru. Njihov najstarejši krvodajalec triinšestdesetletni Alojz Ravnikar, je kri daroval že tridesetkrat. Tudi ostali zaslužijo pohva-

Krvodajalci iz Blagovice so kri že darovali, nato pa se podprli z dobro malico v prijetnem ambientu podeželske gostilne

lo, saj jih je večina darovala kri več kot dvajsetkrat.

Niso aktivni samo pri krvodajalskih akcijah, organizirajo tudi predavanja o zdravem načinu življenja, o raznih boleznih, in kako jih lahko preprečimo. Ob koncu leta obiščejo starostnike in jih obdarijo. Ob tem moram dodati skromno pripombo, da svoj seznam bolj slabo preverjajo in ga dopolnjujejo.

Predsednica Neža Florjančič se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem članom odbora za sodelovanje in pomoč pri delovanju društva.

Milena Bradač

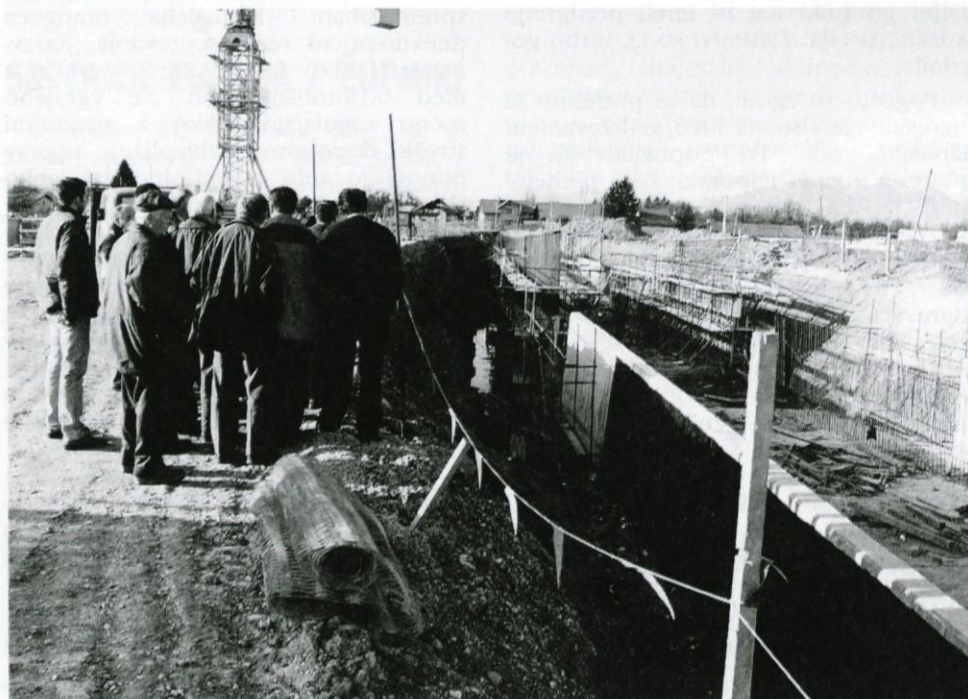
DELA NA AVTOCESTI NAPREDUJEJO

Lepega februarskega dne smo se pod vodstvom gospoda Uršaja, namestnika direktorja DDCja za odsek Blagovica - Šentjakob, napotili na traso avtoceste v gradnji. Povabljeni so bili občinski svetniki, člani komisije za avtocestno izgradnjo in predsedniki krajevnih skupnosti.

Z ogledom smo pričeli pri podvozu med Pšato in Dragomljem. Podvoz se spusti pod nivo podtalnice, zato so morali popolnoma zapreti podvoz, da bi preprečili vdor vode pri višjem vodstaju. Zaenkrat je vreme v redu, zato dela hitro napredujejo. Nadaljevali smo pot po trasi. Gradi se v skupinah, in to od osnovnih zemeljskih del, nasipanja, gradnje nadvozov in podvozov do polaganja osnovne asfaltne prevleke. Bistrico smo prečili po novem mostu in v

Most čez Močila

Podvoz pri Dragomlju

nadaljevanju pri Močilih, naleteli na najzahtevnejši objekt na tem odseku. Močvirno območje Močil so premostili s kar sto betonskimi piloti, ki segajo do 38 m globoko. Vrh pilotov so nosilci, na katerih so stebri, ki nosijo vijadukt, ki se v blagem loku usmerja proti Krtini. Objekt res vzbuja spoštovanje, posebej če veš, da je pod njim območje žitkega blata. Projektanti in izvajalci so tu opravili enkratno delo. Do Krtine se potem peljemo po asfaltu. Tu pa je pred nami Krtinski hrib, ogromna masa zemlje, ki bi bolj sodila nekam na Kras, vsaj po sestavi. Terrarossa, ki se prepleta s podobnimi sestavami, bo služila za brano v zajetju Drtiščice. Na ogledu hriba, ki ga že odvažajo, smo opazili, da ga sestavlja najmanj pet različnih rudnin, tudi žilo boksita. Zanimivo bi

bilo slišati mnenje geologov o nastanku tega hriba. Ogledali smo si še zadrževalnik Drtiščica, kjer dela na brani kar dobro napredujejo. Za konec pa smo spoznali še vodni rov. Vrtanje, ki ga izvajajo velenjski rudarji, poteka neprekinjeno. Sedaj so na dolžini 380 m, kar pomeni, da bo ob takem nadaljevanju rov gotov do sredine avgusta. Gospod Uršej nam je zagotovil, da bo ob ugodnem vremenu 20. junija odprt odsek do Krtine, kar se nam ob sedanjem stanju na gradbišču ni zdelo verjetno. Vendar pa nadzorni projektant ne govori veliko. Morda se njegova napoved uresniči. Potem bomo lahko vsi verjeli, da je ta odsek ceste gradil mož skromnih besed in velikih dejanj.

Na poti domov so mi v ušesih zvenele besede gospoda Uršaja: "Graditi moramo tako, da se prilagajamo naravi." Škoda, da je zavest tako redka.

V. G.

AVTOCENTER VADJUNEC d.o.o.

Trgovina in servis
Zg. Loke 23, 1223 Blagovica

Avtocenter Vadjunec d.o.o.

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil SUZUKI in SUBARU

Zgornje Loke 23

1223 Blagovica

Telefon 01 7234 158

Fax: 01 7234 008

GSM: 041 634 263

E-mail: z.vadjunec@siol.net

Internet domača stran: <http://www.avto-vadjunec.si>

Delovni čas
ponedeljek-petek
od 8h do 16h
sobota
od 8h do 12h

NEGA MLADEGA GOZDA

• Je ena POMEMBNEJŠIH gojitvenih nalog,

• od NEGE v MLADOSTI je odvisna predvsem KAKOVOST bodočega sestoja,

• nujna je predvsem PRAVOČASNA izvedba gojitvenih del, saj ZAMUJENO predvsem v mladju in gošči TEŽKO NADOKNADIMO.

OBNOVA GOZDA

Je opravilo, kjer včasih posekan gozd iz takšnih ali drugačnih razlogov ponovno zasadimo.

- je del NEGE gozda,
- z obnovo ZAMENJAMO dele gozda z mladim gozdom,
- ločimo NARAVNO OBNOVO gozda in OBNOVO gozda S SAJENJEM SADIK gozdnega drevja.

KDAJ se odločimo za obnovo S SAJENJEM?

• Po posledicah obsežnejših naravnih ujm

• če drevje ne semeni

• če ni pogojev za uspešen vznik in razvoj mladja

• da spopolnimo večje prazne površine nastale, med naravnim mladjem.

POVSOD DRUGOD GOZDOVE OBNAVLJAMO PO NARAVNI POTI.

ZAŠČITA DREVESC PRED DIVJADJO

Z zaščito pred divjadjo omogočimo uspešno obnovo gozda tam, *kjer je to onemogočeno zaradi prevelike številčnosti srnjadi in jelenjadi.*

LOČIMO:

- posamično zaščito sadik (kemični premazi, količki, tulci),
- skupinsko zaščito sadik ali naravnega mladja z ograjo.

Zgodi se, da prejmete v modri ovojnici ODLOČBO O IZVEDBI SANITARNE SEČNJE IN PREVENTIVNIH VARSTVENIH DEL V GOZDOVIH, ki je znamenje, da so smreke v vašem gozdu napadene s podlubniki ali po domače z lubadarjem. Varstvo pred podlubniki je dolžnost lastnika in tudi pravica do subvencije za njegovo pravočasno in kvalitetno ukrepanje proti tej nadlogi. Nevarnost namnožitve podlubnikov je zlasti:

- po naravnih ujmah
- v ekstremnih sušnih obdobjih
- v fiziološko oslavljenih in spremenjenih gozdovih in
- zaradi površnega izvajanja gozdnega reda.

Z opazovanjem gozda in pravočasnimi ukrepi lahko v svojem gozdu

Višina subvencije pa je razvidna iz naslednje preglednice

NEGA MLADEGA GOZDA	Sofin. %	DELOVNE RAZMERE			Enota
		LAHKE	SREDNJE	TEŽKE	
Obžetev sadik ali naravnega mladja	30	7.560	15.120	24.570	SIT/ha
Nega mladja	40	5.040-15.120	25.200	35.280	SIT/ha
Nega gošče	40	12.600	22.680	35.280	SIT/ha
Nega letvenjaka	50	15.750	25.200	37.800	SIT/ha
Drugo redčenje	20 % stroškov poseka in spravila povprečje = 12.000 SIT/ha				

NARAVNA OBNOVA GOZDA	Sofin. %	DELOVNE RAZMERE			Enota
		LAHKE	SREDNJE	TEŽKE	
Priprava sestoja za obnovo	40	7.560	12.600	20.160	SIT/ha
Priprava tal za obnovo	40	7.560	15.120	25.200	SIT/ha
OBNOVA GOZDA S SADNJO					
Sadnja	SADIKE - lastniki jih dobijo brez plačila				
Obeleževanje sadik z enim količkom*	30	1.229-1.890 SIT/100 sadik			

* Strošek izdelave potrebnih količkov in materiala za njihovo izdelavo je vključen v subvenciji.

Po obnovi gozdov s sadnjo je lastnik dolžan sadike negovati in ščititi.

nadaljevanje na 8. strani

Nadaljevanje s 7. strani

preprečite prenamnožitev podlubnikov.

Višina subvencije pri varstvu pred podlubniki:

Primeri se, največkrat zgodaj spomladi, da zadnji sneg ali močan veter dodobra razmršijo in polomijo gozd. Pri sanacijah naravnih ujm se povečajo stroški poseka dreves, kakovost

VARSTVO PRED DIVJADJO	Sofin. %	
Premazi vršičkov iglavcev	90 + premaz	17.010 SIT/ha
Zaščita s količenjem*	90	15.120 - 21.830 SIT/100 sadik
Zaščita s tulci*	90 + tulci	8.900 - 25.200 SIT/100 sadik
Zaščita mladja z ograjo*	90 + ograja	56.700 - 94.500 SIT/100 m

* Strošek izdelave potrebnih količkov (kolov) in materiala za njihovo izdelavo je vključen v subvenciji

Revir DOMŽALE
Katastrske občine: PREVOJE, RAFOLČE, LUKOVICA IN ZLATO POLJE
Revirni gozdar MIRO COLNAR
Informacije: Tel. (01) 724 12 75, VSAK PONEDELJEK od 7.30 do 11.00, vsak dan med 7.00 do 15.00 na GSM 041 657 212

Revir BLAGOVICA
Katastrske občine: SPODNJE KOSEZE, KRAŠNJA, UČAK, ŠENTOŽBOLT, TROJANE, ČEŠNJICE
Revirni gozdar ANDREJ ŽAGAR
Informacije: Tel. (01) 723 30 26, VSAK PONEDELJEK od 10.00 do 14.00, vsak dan med 7.00 do 15.00 na GSM 041 657 232

Zavod za gozdove Slovenije
Območna enota Ljubljana
Krajevna enota Domžale
Marija Kolšek in Miha Zabret

Rokovnjak

lesa je pogosto manjša zaradi poškodb. Razgaljeno površino gozda je treba predčasno obnoviti. V poškodovanih smrekovih sestojih je nujno zaradi možnosti prevelike razmnožitve lubadarjev izvesti popolni gozdni red.

Vse naštetu je večji del opravil, ki so lastnikova dolžnost in hkrati tudi pravica. Prav bi bilo, če bi se v tem prenamočenem času sprehodili po svojih gozdovih, jih malo natančneje pregledali, kaj postorili in potem z vašim revirnim gozdarjem stvari uredili tako, da bodo v skladu z veljavniimi predpisi, v vašo korist, zadovoljstvo in ponos.

Informacije lahko dobite:

Zavod za gozdove Slovenije
Območna enota Ljubljana
Krajevna enota Domžale
Ljubljanska 72 a, 1230 Domžale
Tel. (01) 724 12 75

VARSTVO PRED PODLUBNIKI	
Podiranje in izdelava lovnih dreves*	100 % strošek dela: 2.000 - 4.000 SIT/drevo
Podiranje in izdelava lubadark**	30 % strošek lupljenja + požiga sečnih ostankov: povprečje = 300 + 115 SIT/drevo

* Lovno drevo: to je od lubadarjev nenapadeno drevo, ki ga posekamo za lovljenje lubadarjev; drevo kot vaba za lubadarje.

** Lubadarka: to je drevo, ki so ga napadli lubadarji in še niso izleteli iz njega.

SANACIJA NARAVNIH UJM	Sofin. %	DELOVNE RAZMERE			Enota
		LAHKE	SREDNJE	TEŽKE	
Priprava sestoja - ujma	40	6.300	12.600	20.160	SIT/ha
Priprava tal za obnovo	40	12.600	25.200	50.400	SIT/ha
Sadnja - ujma	30	Sadike + delo: 1.890 SIT/100 sadik			
Povečani stroški poseka - ujma		50 % povečanih stroškov			
Vzpostavljanje gozdne higiene	100	6.300	12.600	18.900	SIT/ha

BUČE – ZDRUŽIMO KORISTNO S PRIJETNIM

Prav prijetno se je bilo pogovarjati z gospo Marino Urbanija, predsednico Društva prijateljev mladine Lukovica, in hkrati veliko ljubiteljico bučk in buč, okrasnih in jedilnih, skratka buč tako in drugače, ki že dolgo razmišlja, kako bi to koristno rastlino na različne načine vključila v aktivno sodelovanje mladih in starejših generacij v naši občini.

Že v okviru Celostnega razvoja podeželja – CRPOV je razmišljala, da je prav buča tista rastlina, ki bi v naših vaseh našla svoje posebno mesto tako v prehrani, okraševanju naših bivalnih prostorov, običajev in druženju. Cilj naj ne bi bil le dobiček od prodaje tega čudovitega sadeža, temveč v prvi vrsti pozitivna vzgoja in odnos do narave ter povezovanje med mlajšimi in starejšimi generacijami v obliki raznih družabnih srečanj. Buča s svojo barvno podobo in obliko pritegne zlasti otroke. Vabljava pa je tudi za starejše. Enkrat en je bil pogled na različne okrasne bučke, ki sem jih imela priložnost videti pri gospe Marini. Njen odnos do narave je nekaj posebnega, saj se s svojimi idejami in dejanji dobesedno daruje za druge, ko neprestano išče in razmišlja o novih idejah, kako bi se stvar premaknila z mrtve točke.

Lani je kar doma v Lukovici pripravila razstavo bučk in buč, ki si jo je kljub zelo slabemu vremenu ogledalo veliko ljudi. Na razstavi je postregla z jedmi iz buč, ki so posamezne obiskovalce presenetile,

Buče na Lukovem sejmu jeseni 2000

saj niso vedeli, da se iz njih lahko pripravi tako okusna hrana. Njena ideja je segla še dlje, saj je razmišljala o posebni ponudbi jedi iz buč na različne načine v gostiščih naše občine.

Gospa Marina pravi, da vsako leto posadi več raznovrstnih buč. Veseli jo, da buča ni zahtevna, saj lepo uspeva tudi v raznih mejah. Potrebuje pa vlažno, dobro zemljo in veliko sonca. Svoje znanje o bučah rada posreduje drugim. Tako vsako leto razstavi svoje pridelke buč jeseni na Lukovem sejmu, kjer obiskovalce z veseljem seznani s pridelovanjem buč. Tudi spomladi jo boste lahko srečali na Peregrinovem sejmu v

Lukovici, kjer bo obiskovalcem ponudila tudi semena in posredovala svoje znanje vsem, ki boste o bučah želeli kaj več izvedeti. Na sejmu boste o jedilnih in okrasnih bučah zares lahko izvedeli veliko, saj vam bodo ta znanja posredovali tudi drugi.

Njenemu pozitivnemu mnenju se pridružujejo tudi Društva podeželskih žena iz Lukovice, Blagovice in Trojan ter Turistično olepševalno društvo iz Lukovice. Predsedniki vseh društev menijo, da so zamisli gospe Marine zelo pozitivne, zato je treba njene ideje podpirati in ji pomagati do uresničitve.

Marta Lavrič

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA BLAGOVICA – TROJANE

Društvo podeželskih žena Blagovica – Trojan deluje že petindvajset let. Trenutno je vanj vključenih kar devetinsedemdeset članic, ki se vključujejo v različne oblike izobraževanja. To jim omogoča pridobivanje novih znanj z organiziranimi sodobnimi tečaji, predavanji in strokovnimi ekskurzijami. Poskrbljeno pa je tudi za družabna srečanja, kar mi je z veseljem zaupala gospa Katarina Prvinšek, predsednica v dosedanem štiriletnem obdobju njihovega aktivnega delovanja. Izobraževanja in družabna srečanja z določenim ciljem se financirajo iz občinskih sredstev. Včasih pa je potrebno, da se finančno podprejo tudi članice same. V društvo so vključene dekleta in žene, ki jim to veliko pomeni, saj gre za pridobivanje tistih znanj, ki so v današnjem času pomembna za naše družine in specifična za našo občino.

V mesecu februarju je imelo društvo svoj občni zbor. Na njem so članice potrdile delovni in finančni plan za leto 2001 in izvolile novo delovno vodstvo društva. Katarina Prvinšek je predala svojo aktivno dosedanje vlogo predsednice Darinki Vajde.

V pogovoru mi je dosedanja predsednica Katarina povedala veliko lepih in

Občni zbor v letu 2000

pomembnih dogodkov, ki jih je društvo s svojim delom uresničilo in so lahko v ponos naši občini. Blagoslovitev cerkve sv. Neže na Golčaju je bil v preteklem letu velik dogodek v naši občini. Na njem so sodelovale vse članice društva, saj so bile aktivne pri pogostitvi obiskovalcev ali pa so pomagale s svojimi finančnimi prispevki. Golčaj so v tem času obiskovale tudi organizirane sku-

pine osnovnošolcev iz naše občine. Tako so članice društva sodelovale tudi pri pogostitvi skupin osnovnošolcev. V Blagovici so se v lanskem letu odvijale kmečke igre, kjer so lahko s prodajo domačih izdelkov kmečke žene pokazale dobrote slovenskih domačih jedi. V OŠ Blagovica pa so sodelovale tudi na

nadaljevanje na 10. strani

nadaljevanje z 9. strani

razstavi z domačimi kmetijskimi pridelki. Sodelovanje na Peregrinovem in Lukovem sejmu v Lukovici jih je še posebej navdušilo za novе ideje in spoznanja.

Marta Kos, pospeševalka za dopolnilno dejavnost na kmetijah, je usmerjena v naši občini v projekt Živimo s podeželjem. Prav na tem področju bi bilo potrebno kaj več storiti, mi je dejala gospa Katarina. Kraj bi se moral bolj prebuditi v iskanju novih idej. Morda bi marsikje lahko zaživel kmečki turizem, biološko vrtnarjenje, predelovanje domače hrane za prodajo in še kaj. Je res tako težko uspeti? Ali so zamisli res tako podcenjene in neprofitne, da jih ne znamo prebuditi, je skupaj z menoj razmišljala gospa Katarina. Upanje mora ostati, zato je Društvo podeželskih žena iz Blagovice in Trojan še naprej usmerjeno v resno delo za uresničevanje ciljev, ki jih dekleta in žene vztrajno in vestno uresničujejo za dobro naših družin in razvoj naše občine.

Marta Lavrič

POLOŽAJ KMETA V OBČINI LUKOVICA

V eni od prejšnjih števil je odgovorni urednik opozoril na to, da se v Rokovnjača pošilja premalo prispevkov s področja kmetijstva. Zato sem se odločil, da kot kmet in predsednik Kmetijske zadruge Lukovica predstavim moje videnje o položaju kmeta v občini. Naša kmetija je najbolj hribovita v občini. Ukvarjamo se z živinorejo in oddajo mleka, preživljam se samo od kmetije.

Letos me je precej presenetila občinska ukinitve subvencij za osemenjevanje živine, zavarovanje kmetov ter predelavo mesa in mleka v hribovitih območjih. To so storili z obrazložitvijo, da je država dala navodila, da se subvencije ne izplačujejo, a kmetje menimo, da mora občina neodvisno od države poskrbeti za podeželje in kmete. Kmet namreč ni obrtnik, saj je njegov prihodek pogostejše mnogo bolj kot od vloženega dela odvisen od narave.

Mislim, da bi morala občina pokazati več poslušnosti za kmete, potrebno bi bilo več sodelovanja in dogovarjanja o tem, kako naprej v zelo perečem času, ko se cene zaradi vključevanja v Evropsko zvezo vse bolj nižajo, pozna pa se tudi pri odkupu govejega mesa. Kmetom bi morali pomagati, da premagajo situacijo in težave, ki jih pestijo. Moje mnenje je, da imajo posojila, ki jih razpisuje občina, preveliko obrestno mero. Predlagam tudi, da se občina v sodelovanju s Kmetijsko svetovalno službo dogovori o možnostih izplačila subvencij, saj kmetje drugače ne bodo mogli plačevati zavarovanj in vzdrževati svojih kmetij.

Menim tudi, da bi morala občina zaposliti osebo, ki bi se ukvarjala s kmetijstvom. Dovolj bi bila že projektna zaposlitev osebe, ki bi v kakem letu ali dveh izpeljala projekt blagovne znamke Črni graben in s tem kmetom pridobila trg. Mogoče bi se z leti začetna investicija občini začela celo vračati.

Viktor Matjan

Zdravka Prašnikarja, predsednika krajevnih skupnosti Blagovica, sem presenetila s svojim obiskom, ko je ravno pokladal živini v hlevu. Tako sem imela priložnost videti, koliko domačih obveznosti ima, poleg častne funkcije predsednika KS. Nekateri namreč zmotno mislijo, da je to delo plačano, vendar ni, kajti tudi v pravilniku je zapisano, da je ta naslov za osebo časten in neplačan. Živino sva prepustila polnim jaslim in se preselila v topel in prijeten objem hiše, kjer sva ob skodelici dišeče kave pričela naslednji razgovor.

Kako uspešno je bilo preteklo leto v krajevni skupnosti?

Skoraj v celoti smo s pomočjo Občine Lukovica, oziroma iz njenega proračuna asfaltirali ceste Podsmrečje - Korpe, cesto iz Blagovice preko Golčaja do Vrank - pravzaprav bolj zadnji del, od Golčaja do Vrank, tudi cesto Zlatenek - Veliki Jelcnik.

Vedeti morate, da ima sama krajevna skupnost letno svojega prihodka samo

POGLED NAZAJ IN NAPREJ S PREDSEDNIKOM KS BLAGOVICA

okoli tristo petdeset tisoč tolarjev, s katerimi plačuje električno energijo, telefonske stroške, kurjavo za ogrevanje kulturnega doma in daje simbolično nagrado tajniku krajevnih skupnosti. Tudi razna društva v krajevni skupnosti večkrat prosijo za denarno pomoč in če je le mogoče, jim pomagamo.

Kakšni so načrti za letošnje leto?

Vse tri ceste, ki smo jih asfaltirali lani, niso dokončane in zato je letošnje leto prednostna naloga dokončanje le-teh. V načrtu imamo tudi izgradnjo odseka ceste Vošce - Krajno Brdo, do meje s KS Krašnja. V Blagovici bi radi uredili cesto od domačije Biziljevih do domačije Cerar, uvoz v Zgornjih Lokah, od nekdanje domačije Volfvih do domačije Trdin, kjer je delo trenutno zastalo zaradi predstavitev obstoječe magistralne ceste. V predlogu občinskega proračuna je bila upoštevana kot prednostna naloga tudi izgradnja vodovoda od Prilesij do Prevoj, kajti zaradi vse pogostejših daljših sušnih obdobij je vsakoletni dovoz vode v te višje ležeče vasi zelo drag. Če že ne bo mogoča izgradnja vodovoda, pa vsaj pridobitev vse ustrezne dokumentacije, ki je potrebna.

Že celih dvajset let je stara tudi želja po zgraditvi mrliške vežice v Blagovici, saj smo redki, ki je nimamo. Vežica je predvidena tudi v prostorskem planu, zataknilo pa se nam je pri dokončnem dogovoru. Predvideni prostor, vem, da sicer ni najbolj primeren, vendar je trenutno edini možni. Kot vedno, pa se zatakne ravno pri različnem gledanju ljudi na skupno dobro.

Kakšen se vam zdi odnos krajanov do delovanja krajevnih skupnosti?

S krajani v večini primerov dobro sodelujemo, seveda pa so tudi tu izjeme, kot povsod drugje. V večini primerov se da z ljudmi pogovoriti, nekateri pa so posebnosti, zaverovani v svoj prav in je z njimi razgovor, kljub trudu, neuspešen.

Kakšna je okoljevarstvena ozaveščenost ljudi v KS?

Mislim, da gre z leti na bolje, predvsem zato, ker smo pred leti dobili individualne in skupne kontejnerje in se je problem odpadkov tako zmanjšal. Seveda je od posameznikov odvisno, koliko so sami ozaveščeni. Velik problem še vedno ostaja čistilna naprava, oziroma kako hitro in resno bo pristopil DARS k projektu izgradnje glavnega voda kanalizacije po dolini, kajti za to se je menda obvezal ob izgradnji bodoče avtoceste. Vsako leto tudi skupaj s planinskim društvom organiziramo čistilne akcije, ki žal niso dobro obiskane.

Ob vse tanjših denarnicah morda izstopajo kakšni posebni socialni problemi med krajani?

Menim, da posebno izstopajočih ni, ljudje se kar nekako znajdejo, znajo potrpeti, zategniti pas, še vedno je prisotna sosedska pomoč. Pravzaprav je na podeželju vseeno lažje, ker vedno zemlja nekaj da, če se malo potrudiš.

Razveselljivo je, da Zdravko Prašnikar ni črnogled, da upa, da se bodo začete zadeve dobro razvijale, da se bo krajevna skupnost širila, da, četudi je nekaj ljudi zapustilo kraj, bodo prišli novi, da bodo tudi sami krajani k temu pripomogli. Da se bo tudi sam kraj razvijal in se počasi izvil iz koprene samozadostnosti.

Milena Bradač

O DELU KRAJEVNE SKUPNOSTI LUKOVICA Z NJENIM PREDSEDNIKOM SLAVKOM SMRKOLJEM

V sklopu predstavitve občine in njenih organov vam tokrat predstavljamo Krajevno skupnost Lukovica.

O delu in vlogi krajevnih skupnosti pri uveljavljanju pravic krajanov smo se pogovarjali s predsednikom Stanislavom Smrkoljem, ki nam je odgovoril na nekaj zastavljenih vprašanj.

Koliko časa ste že predsednik KS Lukovica?

Predsedovanje krajevni skupnosti je štiriletna mandatna funkcija. Predsednik Sveta Krajevnih skupnosti sem že dve leti.

Kakšna je vloga krajevnih skupnosti kot ožji del občine?

Vloga krajevnih skupnosti je predvsem zadovoljevanje posebnih skupnih potreb občanov na območju posameznih naselij krajevnih skupnosti. Krajevna skupnost Lukovica obsega območje naslednjih naselij: Brdo pri Lukovici, Čeplje, Gradišče pri Lukovici, Lukovica pri Domžalah, Preserje pri Lukovici, Trnjava, Spodnje Koseze, Spodnje Prapreče, Videm pri Lukovici in Zgornje Prapreče. Sedež krajevnih skupnosti je v Lukovici.

Najvišji organ krajevnih skupnosti je Svet krajevnih skupnosti, ki odloča o vseh zadevah v okviru nalog, ki jih samostojno opravlja krajevna skupnost le-te pa so določene v statutu Občine Lukovica in statutu Krajevnih skupnosti Lukovica.

Kakšno je sodelovanje med KS in občani?

Občani lahko urejajo svoje zadeve v času uradnih ur. V glavnem probleme, ki jih izpostavljajo občani, poskušamo reševati na ravni krajevnih skupnosti, odvisno od narave problema in pristojnosti. V kolikor ugotovimo, da nekatere

zadeve presegajo možnost reševanja v okviru krajevnih skupnosti, jih posredujemo občinski upravi.

V nekaterih primerih zahtevnejše zadeve, povezane predvsem s finančnimi sredstvi, pa se občani sami obračajo neposredno na občino, saj za reševanje takšnih problemov krajevna skupnost nima na razpolago dovolj sredstev.

Kakšno je sodelovanje med KS in občino?

Sodelovanje med krajevno skupnostjo in občino je primerno. Občina ima posluš za probleme krajevnih skupnosti, žal pa dostikrat ostane samo pri tem.

Krajevna skupnost ima naloge in dolžnosti, ki izvirajo iz statuta Občine, vendar te niso zadostno izkoriščene.

Menim, da bi Občina lahko krajevno skupnost bolje izkoristila, predvsem pri reševanju določenih problemov z občani, na investicijskem področju, pri upravnih postopkih in podobno.

Kako ocenjujete delo vaše krajevnih skupnosti v preteklem obdobju?

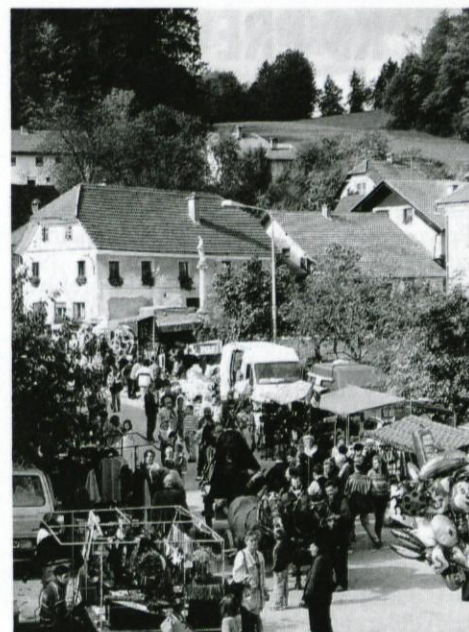
Delo krajevnih skupnosti je bilo glede na število in naravo problemov zahtevno in težko. Predvsem smo reševali probleme komunalne infrastrukture – vodovoda, kanalizacije. Tukaj so veliko prispevali tudi krajanji z lastnimi sredstvi. V celoti smo izpeljali obnovo Marijinega znamenja v centru Lukovice, asfaltirali nekatere odseke makadamskih cest po krajevni skupnosti. Večja pridobitev je seveda tudi obnova kulturnega doma v Lukovici. Skratka, delo je teklo v okviru finančnih sredstev, ki jih imamo na razpolago, to so sredstva, ki jih zagotavlja občina in sredstva, ki izvirajo iz koriščenja kamnoloma.

Kaj pa v prihodnje?

Načrtujemo dokončanje kanalizacijskega sistema v Lukovici, razširitev javne razsvetljave po naseljih, urejali bomo center Lukovice, saj si občinsko središče zasluži lepšo in arhitektonsko dovršeno podobo, ki bo samemu kraju dala pečat središča občine. To pa je v veliki meri odvisno od razumevanja krajanov, saj je glavna ovira pridobivanje zemljišč. Pri zadevah si bomo odprti poslovno enoto banke ali vsaj bankomat, ter posredovali pri zagotovitvi ustreznega zdravstvenega varstva. Nujna je utrditev opornega zidu pri cerkvi v Gradišču in Sp. Praprečah in sanacija plazu v novem naselju nad Lukovico. Skupaj z turističnim društvom spremljamo aktivnosti pri izgradnji avtoceste in zadrževalnika Drtiščica, kjer so že pripravljeni ustrezni idejni projekti za izkoriščanje razvojnega potenciala, ki ga bo nudilo to območje. Pripravlja se idejni projekt kanalizacije za območja južno od avtoceste, v okviru možnosti pomagamo pri ureditvi infrastrukture za čebelarstvo dom in še bi lahko našteval.

Seveda se ne moreva izogniti vprašanju o kamnolomu in predvideni razširitvi?

Razširitvi kamnoloma krajevna skupnost ne nasprotuje, seveda pod pogoji,

Sejem v Lukovici

ki jih je potrebno skupaj z občino oblikovati in posredovati podjetju, ki kamnolom izkorišča. Gradnja avtoceste bo na našem območju trajala še nekako dve leti, potem pa se bo koriščenje zelo zmanjšalo.

Določeni krajanji, ki so v neposredni bližini kamnoloma, so upravičeni do poštenih odškodnin, ki pa se na podlagi cenitev po mojih podatkih že izplačujejo.

V tem trenutku bi bilo na območju občine nesmotrno odpirati nov kamnolom. Kot prvo je potrebno poudariti, da je kamnolom v Lukovici edini legalni kamnolom z ustrežno dokumentacijo in zagotovljeno infrastrukturo, tukaj mislim predvsem na izgradnjo semaforiziranega križišča z izvozom neposredno na G1-10, tehtnice za kontrolo odpeljanih kamenin in podobno. Če se do ideje o zapiranju obstoječega in odpiranju novega kamnoloma realno opredelimo je o tem neresno premišljevati. Vedeti moramo, da so za kopanje potrebna ustrezna dovoljenja, od gradbenega in lokacijskega, dovoljenja za obratovanje pa zagotavljanje sredstev za sanacijo, ustrezna mehanizacija, infrastruktura, ...

Kaj vas pa moti?

Predvsem me moti pomanjkanje sodelovanja s kulturnimi in športnimi društvi, ki delujejo na našem področju. Od posameznih društev pričakujemo predvsem več pobud in navdušenja. Prepričan sem, da bi s sodelovanjem dosegli veliko več.

Manjkajo nam ustrezne športno – rekreativne površine in programi za mlade, saj jim v bistvu zapolnitve prostega časa ne moremo ali pa ne znamo zagotoviti. Pogrešamo predvsem podporo občine.

Hvala za pogovor in veliko uspehov pri nadaljnjem delu.

Iztok Obreza

Sejem v Lukovici

KS PREVOJE

KS Prevoje je po številu prebivalcev največja KS skupnost v Občini Lukovica in ima pomembno strateško lego, saj leži prav v vzhodu v občino v smeri proti Celju. KS Prevoje je zrasla na temeljih občine Prevoje, ki je v 2. polovici 19. stoletja in do združitve z občino Lukovica leta 1934 skrbela za dobrobit tukajšnjih prebivalcev, predvsem pa za komunalne zadeve.

Danes obsega KS Prevoje vasi Prevoje, Šentvid, Vrba, Imovica in Prevalja in meji na Z in SV na Občino Domžale ter na J na občino Moravče. Čeprav je to podeželska, kmečka krajevna skupnost, je pravih velikih kmetov malo. Ljudje se večinoma vozijo na delo v sosednje občine, v Domžale, Kamnik, Ljubljano, kmetijstvo pa je postalo predvsem dopolnilna dejavnost.

V zadnjih letih se KS Prevoje srečuje s kar velikimi problemi. V lanskem letu se je po štirih letih saniralo finančno stanje KS, tako da od oktobra lahko normalno urejamo osnovno finančno poslovanje. S tem stanjem pa so bile v preteklem obdobju vzročno povezane tudi naložbe in razvoj celotne KS Prevoje. Tako je bila v lanskem koledarskem letu dograjena javna razsvetljava, in sicer med Šentvidom in Prevojami (po južni strani), izdelan pa tudi projekt hodnikov (pločnikov), skozi vas Prevoje. Ocenjujemo namreč, da je celotna prometna situacija v naši KS zelo težka. V celi KS imamo samo en prehod za pešce in smo tako pešci, kot udeleženci v prometu, neprestano izpostavljeni, hkrati pa smo prisiljeni kršiti prometne zakone. Pričakujemo, da se bo z ukrepi na G-1-10 (križišče pri mostu Šentvid - Prevoje, pločnik od Lešarja do vrh Prevoj) prometna situacija na magistrali bistveno izboljšala. Tako nam ostane predvsem skrb za ureditev prometne situacije skozi same vasi, predvsem skozi Prevoje, ki ob prometnih zastojih že postaja del obvoza proti Domžalam. Tako bomo v letošnjem letu nadaljevali s pridobitvijo dovoljenj in soglasij za izgraditev pločnika skozi same Prevoje (mimo Škarja) do mostu v Šentvidu. Hkrati z ukrepi na magistralki se bo dopolnila javna razsvetljava ob magistralni cesti. Že v lanskem letu smo na državnem nivoju vložili prošnjo za sofinanciranje še ene avtobusne postaje na začetku Prevoj, obstoječa avtobusna postaja v smeri proti Lukovici pa bo letos dobila hišico.

V letošnjem letu načrtujemo asfaltiranje dveh poti: eno v Šentvidu, drugo na Prevojah in ureditev odvoda meteoritnih vod ob njiju, potrebno je še dopolniti javno razsvetljava, kot prednostno dolgoročno nalogo pa si je svet že ob nastopu mandata zadal nalogo, da začne postopek za izgradnjo fekalne kanalizacije v celotni KS. Prevoje in Šentvid sta že v 90. letih izgradila ti kombinirani tip kanalizacije. Po novejši zakonodaji pa morata biti kanalizacija za meteoritne in druge odpadne vode ločeni. V letošnjem letu bo tako izdelan idejni projekt za kanalizacijo odpadnih vod Prevoj, Vrbe in Šentvida, v prihodnjem letu pa še za ostale vasi. Obstoječa kanalizacija pa se bo, kolikor bo mogoče, vključila v novi projekt. Drugo polovico

Predsednica KS je vsestransko aktivna

leta nameravamo izrabit za usklajevanje interesov krajanov s projektom, tako da pri fizični izvedbi ne bi prihajalo do nepotrebnih zapletov. Najti pa bo treba tudi ustrezen konsenz s krajani, občino ter državo za financiranje izgradnje. Menimo, da je izgraditev fekalne kanalizacije v naši KS najpomembnejša dolgoročna naloga, saj bomo imeli v neposredni bližini čistilno napravo, s tem pa bo zagotovljena višja kakovost bivanja, ki bo primerljivo evropskim standardom. Kanalizacija je seveda del ekološkega obnašanja in ekološko se želimo obnašati tudi v drugih smereh, in sicer bo letos v naši KS že zaživel prvi ekološki otok v občini Lukovica. Kaj hitro se bo izkazalo, ali imamo ekologijo samo na jeziku ali se tudi obnašamo tako. Zavarovati pa želimo tudi strnjeni gozd, Prevojske gmajne in Prevojske ribnike, ki predstavljajo pravo ribiško bogastvo.

V tem času se lotevamo tudi idejnih rešitev za razširitev pokopališča v Šentvidu, ki bo glede na doseljevanje kaj kmalu premajhno. V letošnjem letu načrtujemo tudi začetek postopka za poimenovanje ulic v naši KS.

Prevoje pa bodo tudi prizorišče najpomembnejše investicije v Občini Lukovica v letošnjem letu, in sicer se bo pričela izgradnja vrtca.

Komunalna ureditev in urejena infrastruktura sta nujno potrebni za primerno raven bivanja. Utrip kraju pa daje njegovo kulturno in športno življenje, dajejo ga ljudje, ki želijo bivanje kulturno in športno obogatiti. Potrebno je omeniti, da je bilo kulturno in športno življenje v KS Prevoje v preteklosti zelo bogato: imeli smo knjižnico, imeli smo kulturno društvo Zarja z dramsko skupino, zelo uspešen je bil (tudi v jugoslovanskem prostoru) Hokejski klub Prevoje, pred njim pa je bil prav tako uspešen Težkoatletski klub, nekaj zanesenjakov pa je v hribu pri Lešarju uredilo celo skakalnico. V zadnjih letih na kulturnem področju kakovostno in uspešno dela predvsem MePZ Šentviški zvon, nekaj ljudi sodeluje v KUD Janko Kersnik, nekaj pa pri godbi Lukovica. Tako smo lanskega ju-

nija ob prazniku slovenske državnosti v Šentvidu za Kulturnim domom v sodelovanju z društvi in posamezniki iz cele občine pripravili odmevno prireditev. V zadnjih dveh letih je ponovno zaživel Hokejski klub Prevoje, ki goji predvsem hokej na rolerjih. Na splošno občutimo pomanjkanje površin za športne dejavnosti mladih. V povezavi z Občino bi radi odkupili del zemljišča v Šentvidu, prostor pa bi bil namenjen športnim dejavnostim. Igrišče ob stavbi KS je namreč premajhno za vse, ki bi ga radi koristili. Trenutno je mladim na voljo le-to, nimajo pa kakega drugega prostora za druge dejavnosti. V tem prostoru so še zelo dejavni Gasilsko društvo, Zveza borcev, tu pa je tudi sedež Šahovskega društva Črni graben, ki trenutno gostuje v Gasilskem domu v Šentvidu. V preteklem letu se je začela tudi obnova kulturnega doma v Šentvidu, obnove pa je potrebna tudi cerkev sv. Vida. Pri obnovi kapelic v Šentvidu in Prevojah se bomo povezali z lastniki in Zavodom za ohranjanje kulturne in naravne dediščine v Kranju. Poleg vsega naštetega se srečujemo še z nedokončanimi denacionalizacijskimi postopki, predvsem je v ospredju vračanje premoženja Mlekarski zadrugi Prevoje, ki poteka po korakih že nekaj let in še ni končano, z nekaterimi krajani ne najdemo skupnega jezika glede odstopa privatne zemlje za skupno dobro, tako da nekateri projekti skorajda niso izvedljivi oziroma njihova realizacija zaostaja.

Problemov je torej kar nekaj, želja posameznikov in nujnih naložb veliko. Prav gotovo je vse uresničljivo po korakih, postopoma, kar velja predvsem za dolgoročne in večje projekte. Tako pričakujemo, da bomo pri reševanju zastavljenih nalog naleteli na razumevanje in sodelovanje tako prebivalcev KS kot same občine.

Uradne ure imamo vsak torek med 18.00 in 19.00 uro ter ob petkih med 16.00 in 18.00 uro.

Marta Keržan

**ISCG
DOMŽALE**

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

01/721-10-82

GSM: 041/785-735

**TEČAJ CCP BO
19.3.2001
ob 17. uri**

**V APRILU
TEČAJ ZA TRAKTORISTE**

KS Trojane:

POGOVOR S PREDSEDNIKOM KS TROJANE, JOŽETOM RAZPOTNIKOM

Kako bi po uspešnosti ocenili lansko leto?

Lansko leto je bilo za KS Trojane precej uspešno, asfaltirana sta bila 2 kilometra cest, in sicer cesta na Zavrhu, ki še ni v celoti prevlečena in cesta v Log. Neke vrste pridobitev za Trojančane pa je tudi kabelska televizija.

Kakšni problemi so v preteklem letu še pestili krajanje vaše krajevn skupnosti?

Problem je bila, tako kot tudi drugje, oskrba z vodo. Ta se je dovažala v Šentožbolt, na Podmilj, zmanjkalo pa je je tudi na Trojanah. Spomladi se je zapletlo ob pričetku izgradnje tunela pod Trojanami, a se je problem rešil po mirni poti.

Kolona v Trojanski klanec

Kdaj lahko na Trojanah pričakujejo križišče?

To sicer ni v pristojnosti KS in tudi občine ne, a lahko rečem, da v letošnjem letu zagotovo ne.

Kaj se načrtuje za leto 2001?

V letošnjem letu se bo nadaljevalo asfaltiranje nekaterih cest – ostale so predvsem ceste, ki vodijo do samotnih in bolj oddaljenih domačij, za katere je še težje zbrati finančna sredstva. Takih cest je še za približno 10 kilometrov.

Kako pa je s cesto proti Podzidu? Ta se obljublja že kar nekaj časa.

Za cesto proti Podzidu je že skoraj vse pripravljeno, zapletlo pa se je ob pridobivanju zemljišč, upam pa, da se bo ta problem v kratkem rešil.

Kako bi ocenili sodelovanje s krajanji? Kaj menite o tem, da se pogosto obrnejo neposredno na občino in krajevno skupnost pri tem izpustijo?

Sodelovanje se mi zdi kar v dobro, mislim le, da se prepogosto zaplete pri

pridobivanju zemljišč. Da pa občani probleme urejajo neposredno na občini, se mi zdi, da ni nič narobe, če so ti problemi taki, da krajevna skupnost za njihovo reševanje nima pristojnosti.

Kako je z socialnimi problemi v KS Trojane? Imate zabeležen kak primer?

Ne, takega primera v naši krajevni skupnosti ne poznam.

Kako pa bi ocenili delavnost članov Sveta Krajevn skupnosti?

Če bi moral navesti številko, bi jih ocenil s 3. Njihov prispevek in sodelovanje na sejah bi lahko bila včasih tudi boljša.

Kako porabite denar, ki vam je namenjen?

Denarja ni prav veliko in ga zato tudi ne moremo veliko obračati. Sredstva, ki nam jih namenijo Občina Lukovica, zadostujejo samo za tekoče stroške. Poleg tega pa vsako leto na miklavževanju obdarimo otroke do četrtega razreda osnovne šole, pri čemer občina namenja

sredstva samo za otroke do prvega razreda, mi pa poskrbimo za starejše. Vsako leto ob novem letu obdarujemo tudi starejše krajanje.

Krajevna skupnost ima sedež v združenem domu na Trojanah, kjer je precej neizkoriščenega prostora, ki bi se lahko koristneje uporabljal. Kakšno je vaše mnenje?

Lastnik združenega doma je Občina in tudi mi smo pravzaprav najemniki prostorov, a moram povedati, da je o tem že tekla beseda na naši zadnji seji. Zaenkrat do rešitve še nismo prišli. Se pa strinjam s tem, da je možnosti ogromno.

Bi želeli za konec še kaj dodati ali se mogoče komu zahvaliti?

Rad bi se zahvalil gospodu Tomažu Cerarju, ki nam je doslej vedno hitro priskočil na pomoč, in s katerim zelo korektno sodelujemo, in Gostinskemu podjetju Trojane, ki pogosto prispeva sredstva za urejanje cest in kjer nam vedno prijazno odstopijo prostore za sklic kakšnih večjih sestankov.

Maja

PARLAMENT 2000/2001

Najprej se je vse skupaj začelo s prvim šolskim sestankom. Bil je kratek in jednat. Letošnja tema je bila HOČEM, TOREJ ZMOREM. Vsak razred je moral na svoj način predstaviti, kar si zamišlja na to temo. Tudi nekaj razrednih ur smo porabili, da smo se z razredniki pogovorili o našem vedenju in odnosu med seboj. Vse je potekalo hitro in že je bil tu prvi šolski parlament.

Predstavniki šole smo se zbrali in predstavili svoje zamisli in izdelke. Na parlament sta prišli tudi gospa ravnateljica Zdenka Pengal in psihologinja Julija Pelc. Bilo je zanimivo. Vsi razredi so se potrudili. Nekateri so izdelali plakate, knjige, nižja stopnja pa se je predstavila z različnimi slikami. Naš razred se je odločil, da bo predstavil svojo samopodobo, ki pa je zelo pestra, saj v našem razredu kar mrgoli raznih talentov. Vse smo predelali v dveh urah, ki pa sta minili zelo zelo hitro. Izbrali smo tudi predstavnika, ki bo našo šolo predstavljal na državnem parlamentu. To bo dober učenec 8. c razreda Luka Maselj. Kmalu zatem smo dobili povabilo, da se udeležimo domžalskega parlamenta. Vsaka šola se je predstavila in povedala svoje zamisli. Na parlamentu je bila tudi županja Cveta Zalokar-Oražem in psiholog, ki se ukvarja z različnimi prestopniki, otroki, ki jemljejo mamila,... Na koncu pa je bila še bogata malica. Spet se je vse umirilo, ko smo dobili povabilo še za Kamnik. Tam je bilo še več šol kot v Domžalah. Spet se je vsaka šola predstavila. Bilo je tudi nekaj takšnih učencev, ki bi jim dala diplomu za govorenje. Bilo je pestro. Vseskozi je bil vključen program, ki nas je razvedril, saj je bila soba polna živčnosti in treme. Vse se je končalo z razpravo. Za spomin na občino Kamnik je vsak šola dobila kamniške prospekte in spominčke.

Vsi trije parlamenti so mi bili zanimivi, vsi trije so v meni pustili nekaj novega. Spoznala sem življenje na drugih šolah in njihove probleme, ki pa so nekateri zelo različni od naših. Parlament v letu 2000/2001 je bil pester in zanimiv. Z veseljem sem sodelovala v njem in mislim, da tudi ostali niso trpeli. Na koncu pa bi Luku Maslju zaželela veliko sreče na državnem parlamentu. Uspelo mu bo!!!

Anja Kotnik, 8.a

OTROŠKI PARLAMENT V LJUBLJANI

V ponedeljek, 5. februarja, je v novi in prenovljeni dvorani državnega zbora v slovenskem parlamentu potekal že 11. otroški parlament. Geslo letošnjega parlamenta je bilo "Hočem, torej zmorem" in v tem smislu je parlament tudi potekal. 144 parlamentarcev in parlamentarke je do konca napolnilo dvorano DZ.

nadaljevanje na 14. strani

nadaljevanje s 13. strani

Že okrog osmih smo se zbrali v bližini Maxija. Tam so nas preštel, če smo iz ljubljanske regije vsi. Kmalu zatem je nastopil trenutek, da smo stopili v parlament in skozi detektor kovin tudi v "pravo" notranjost zgradbe. Nekaj časa smo morali počakati v avli, ker dvorana še ni bila pripravljena. Lahko smo bili veseli, da smo prišli v veliko dvorano, ker nam je to šele zadnji petek "izboril" g. Borut Pahor. V čakalnici smo odložili odvečna oblačila in vzeli vrečke, polne dobrot, ki so bile namenjene nam, mladim parlamentarcem. Naše čakanje ni bilo dolgo. Kmalu so nas povabili v notranjost. Bili smo presenečeni, ko smo ugotovili, da je to po televiziji videti veliko večje. Posedli smo se v udobne stole in dobili navodila, naj se gumbov na kontrolni plošči ne dotikamo.

Potem pa se je začelo. Najprej nas je nagovorila županja Ljubljane in predsednica Društva prijateljev mladine, ga. Vika Potočnik. Za njo je na govorniški oder prišel g. Pahor, ki nam je povedal, da si lahko štejejo v veliko čast, da sedimo v teh stolih, da smo v tem prostoru, ker smo mi poslaniki ljudstva, v tem primeru učencev regij in šol. Začeli so se nastopi otrok po regijah. Vsi so

prebrali sklepe iz regijskih parlamentov in povedali svoja mnenja o določenih stvareh. Nekateri nastopi so bili res dolgi. Nekateri, ki so se malo bolj potrudili, so nastopili s plakatom, drugi celo z glasbeno spremljavo... Posebej zanimiva sta bila nastopa gluhih ter naglušnih ter slepih in slabovidnih. Prva nam je s pomočjo tolmača razložila, kako nekateri otroci grdo ravnaajo z drugačnimi, da se to (seveda) mora spremeniti, da bi se morali tudi ljudje naučiti njihove govorice,... približno isto so povedali tudi slepi. Ostali iz slovenskih regij pa so veliko govorili o svoji samopodobi, o odnosih do učitelja, šolskih zabav,... in tako je izjemno dolgo in izčrpno poročanje prišlo do konca. Na vrsto je prišel za nas otroke najbolj zanimiv trenutek - razprave. Predsednica parlamenta je dala znak za začetek. Kot kaže smo bili vsi malo prestrašeni, kaj povedati v mikrofonski, zato je najprej nekaj povedala ona. Potem pa se je začelo... teme so bile dokaj podobne kot, v poročanju, ampak zato toliko bolj zanimive, ker je vsak lahko povedal svoje mnenje. Spet je bilo veliko govora o pijančevanju, kajenju, šolskih plesih, šolskih avtobusih, odnosih do šole,... nekdo je celo rekel, da bi morala biti šola bolj stroga, s čimer se

seveda nismo strinjali. Verjetno tudi zato ne, ker večina sklepov iz otroškega parlamenta prej ali slej doseže svoj namen. Od lani je bilo tako uresničenih kar nekaj sklepov. Oglašali so se tudi taki, ki so zveneli kot pravi politiki, pa tudi taki, ki so bili razočarani nad vodstvom,... pa tudi jaz sem prišel do besede! To pa mnogim kljub prizadevanjem ni uspelo... Diskusija se je po dobrih štiridesetih minutah končala in na vrsti je bil dolgo pričakovani odmor. V odmoru so nam postregli s pijačo, to pa je bilo vse, razen obiska WC-ja. V nadaljevanju so izglasovali temo za naslednji, 12. otroški parlament: "Kako preživljam prosti čas". V njem bo predvsem govora o naših hobijih, navadah,... in bo po moji presoji zanimiva tema. Omeniti velja še to, da je na naše odgovore odgovarjala ministrica za šolstvo in šport ga. Lucija Čok.

Ob koncu so nam predstavniki Društva prijateljev mladine razdelili kupone za McDonalds, potem pa smo se razkropili po vsej Sloveniji... Ugotovil sem, da je delo v parlamentu izjemno zahtevno, da pa se tam vedno najde kdo, ki je proti zamisli nekoga drugega. Lahko bi rekli, da so že v osnovni šoli izkusili, kako je biti "uslužbenec naroda"!

Luka Maselj, 8.c

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Štirideset tretješolcev šole Janka Kersnika se je letos udeležilo zimske šole v naravi. Kot že nekaj let poprej, smo jo tudi letos izvedli na Kopah, v času od 15. 1. do 20. 1. 2001.

S starši smo se že na začetku šolskega leta pogovarjali o njej in na veliko veselje otrok so dovolili, da jo organiziramo tudi v letošnjem šolskem letu.

Časa za organizacijo le-te je bilo še dovolj, a vendar se je že mudilo za rezervacijo čim boljšega termina. Januar je najprimernejši mesec.

Le kdo bi si septembra upal pomisliti, da nas zima ne bo hotela obdariti s snegom? Bolj ko se je bližal čas odhoda, bolj zaskrbljeno smo gledali v nebo, v pričakovanju prvih snežink. Vremenske napovedi so bile neobetavne. Jezili smo se na vremenoslovce, kot da bi bili oni krivi za slabo vreme. Upanja pa vseeno nismo izgubili.

Želja se nam je uresničila. Sneg je končno pobelil pobočje Pohorja in nam pričaral prekrasno zimsko pravljico. Smreke so se šibile pod težo sveže zapadlega snega. Lepota zasnežene pokrajine nas je prevzela in k sreči spremljala ves teden.

Res je, da je bila snežna odeja na drevesih debelejša od tiste na smučišču, a nas to ni motilo. Otroci so v začetni skupini pogumno in vztrajno delali svoje »prve korake« na snegu, drugi pa uspešno nadgrajevali svoje smučarsko znanje.

Bogatejši za nova znanja in spoznanja smo se vrnili domov in se šele tu začeli

zavedati, da smo imeli prav zares neverjetno srečo. V celim mesecu januarju je bilo edino v »našem tednu« bivanja na Kopah vsaj toliko snega, da smo lahko smučali ves teden.

Na veter, meglo in mraz smo že pozabili, sončna pokrajina pa nam bo še dolgo ostala v spominu.

Po prihodu domov smo v šoli pripravili razstavo in program za starše. S slikami, besedami in petjem smo predstavili naše delo na Kopah. Želeli smo se še enkrat zahvaliti staršem, da so nam dovolili odhod. Izdelali smo tudi svoje glasilo, ki nas bo spominjalo na naše skupno preživete dneve.

učiteljica
Urša Iglič

Ponoči nisem spala. Komaj sem dočkala ta dan.

Peljali smo se mimo Trojan, Velenja in Mislinje. Najprej je bilo kosilo. Potem smo šli smučat. Sonce je sijalo na smučišče. Razdelili smo se v skupine. Jaz sem bila v drugi skupini. Učiteljici smučanja je bilo ime Marjana. Je zelo prijazna. Smučišče je O.K. Naučili smo se zavijati plug. Smučali smo celo uro. Največ smo pluzili. Smuk na ravnem je bil zelo zabaven. Dvakrat smo se peljali z vlečnico. Potem smo morali v dom. Ko smo prišli s smučanja, smo bili zelo utrujeni.

Naša soba se imenuje »Srčice«. V sobi je vse pospravljeno. Učiteljici ocenjujeta sobe. Sobe so prijetne. Svoje obleke smo pustile kar v potovalkah, ker v omari ni bilo dovolj prostora zanje.

Šal in rokavice visijo pri bundah.

Vsaka je vzela kako igro, peresnico in zvezek. Tudi sladkarij imamo polno. Ta dan je bil zelo prijeten.

Maja Avbelj

Po kosilu smo šli na smučišče. Do smučišča je daleč. Gospod Jože nas je naučil, kako se nosijo smuči. Najprej smo se postavili v vrsto in preizkusili svoje znanje. Nato smo se razdelili v skupine. Jaz sem pristala v prvi skupini. Dobila sem učitelja Jožeta. Naučili smo se plug, plužne zavoje in smuk po ravnem. Jože je zelo dober učitelj. Naučil nas je, kje je Peca. Z vlečnico se je naša skupina peljala trikrat. Ko smo šli v dom, sem imela čisto trde prste. Bili smo utrujeni, zato smo malo počivali.

Ana Meden

Na smučišču je bila megla. Naučil sem se veliko novega. Na vlečnici sem tudi padel. Smučati je bilo kar težko. Na vlečnici je bilo zabavno, če si se znal lepo peljati. Po smučanju smo me bolele noge.

Blaž Andrejka

Zvečer smo imeli kviz. Vodil ga je učitelj Gregor. V komisiji so bili učitelji: Urša, Marija, Jože, Alenka in Marjana.

V prvi skupini sem sodeloval tudi jaz. Na prvo, drugo, četrto in peto vprašanje smo odgovorili pravilno, na tretje pa ne. Peto vprašanje je bilo odločilno. Tretja in četrta skupina nista vedeli odgovora, druga skupina pa je odgovorila narobe. Samo naša skupina je odgovorila pravilno. Zmagali smo. Naša skupina je bila zelo vesela.

Mitja Klopčič

Zvečer smo šli z baklami na pohod. Šli smo po smučišču. Na vrhu so učitelji bakle zasadili v sneg. Učitelj Jože nam je pokazal, kako lahko najdemo zvezdo Severnico. Potem sta z Gregorjem pripravila ognjemet. Ko je bilo ognjemeta konec, smo šli proti Partizanskemu domu. Za kazen smo morali v posteljo.

Janez Lebar

Po kosilu smo odšli v sobe. Oblekli smo se v kombinezone, šale, kape in rokavice. Nato smo odšli ven, si obuli smučarske čevlje in čakali na navodila za lukoviške igre brez meja. Razdelili smo se v štiri skupine. Nas je imel učitelj Jože. Bili smo Smreke. Prva naloga je bila tek v smučarskih čevljih. Druga naloga je bila tekmovanje na eni smučki brez palic. Tretja naloga je bila tek dveh prijateljev, ki se držita za roko. Četrta naloga je bila tek med palicami. Zadnja naloga pa je bila, da je eden na smučeh, drugi pa ga vleče s palico. Zmagali smo mi, Smreke, ker smo zbrali največ točk. Vsi iz naše skupine smo bili zelo veseli.

Matej Križnar

Zvečer smo prišli v učilnico, postavili stole v vrsto in se posedli. Učitelj Gregor je vključil radio in smo malo plesali. Po plesu smo žrebali štartne številke. Prvi je žrebal Blaž. Pred žrebanjem smo morali zaplesati, fantje z učiteljico Marjano ali Alenko, punce pa z učiteljem Gregorjem. Kmalu sem prišel na vrsto. Dobil sem številko dve. Zelo sem bil vesel. Nekateri so bili z izžrebano številko zadovoljni, nekateri pa ne. Vsi skupaj smo še enkrat zaplesali.

Vili Sušnik

Po kosilu smo imeli kratek odmor. Potem smo šli na smučišče in tam je bila tekma. Začela se je ob dveh. Tekmovalo nas je devetintrideset. Imel sem številko šestintrideset. Bil sem zelo dober in imam dober občutek. Vozil sem smuk. Zelo me je bilo strah in ko sem prišel na cilj, sem si oddahnil. Za palice smo imeli smrekove vejice, ker je bilo zelo malo snega. Vozili smo veleslalom.

Tomaž Avbelj

Rože za mamo

PLESALCI Z BRDA

"Le urno, le urno obrni pete...", bi bil lahko začetni pozdrav plesalcem, ki obiskujejo plesno šolo, ki poteka v mali telovadnici na OŠ Janka Kersnika Brdo.

Plesna šola Miki že peto leto organizira na matični šoli plesne vaje, ki jih z veseljem in navdušenjem obiskujejo naši otroci različnih starostnih skupin. V tem šolskem letu potekajo na Brdu tri

potekala tudi plesna skupina v parih, ki pa je bila v tem letu zaradi premajhnega števila fantov odpovedana. Predšolski plesalci svoje znanje pokažejo staršem že med letom, na novoletnem nastopu. Plesna šola Miki si zelo prizadeva in ob zaključku leta organizirana gala nastop vseh plesalcev. Omenjeni nastop se odvija v domžalski Hali, katere ogled je možen za vse občane željne plesa. Da pa ne bi plesali samo otroci, so se za ta korak odločili tudi odrasli, ki nedeljske

Ples zvončkov in trobentic - predšolska skupina

skupine, ki jih v zadovoljstvo plesalcev že tretje leto vodi plesna učiteljica Katarina Kesič iz Kamnika. Predšolsko plesno skupino obiskujejo malčki, stari od četrtega do šestega leta, vključno z malo šolo. Potem pa je tu skupina šolskih otrok, ki se je zaradi velikega števila plesalk razdelila na dve skupini. In ena od

večere preživijo na Brdu ob poslušanju prijetne glasbe in učenju standardno latinskoameriških plesov. Seveda pa ne smem pozabiti predšolskih in šolskih otrok, ki se plesno izpopolnjujejo v plesnih skupinah v parih v Fitnes centru Panter v Jaršah in Kulturnem domu na Viru.

Havaïke pri izvedbi plesa

teh skupin ima celo plesalca. Namen vaj je pridobitev osnov latino plesov, osnov baleta in jazz baleta ter drugih popularnih plesov, kot sta hip hop in freestyle dance. Program je prilagojen starostnim skupinam in znanju, ki so ga s pomočjo vaditeljice že pridobili. Nekaj let je

Na koncu bi rada dodala, kako z veseljem je gledati naše nadobudneže, ki z navdušenjem obiskujejo to dejavnost in obenem koristno izpopolnjujejo svoj prosti čas.

Plesalci, le tako naprej!

Melita

EXTEMPORE KRAŠNJA

Kulturna prireditev z odprtjem razstave likovnih del.

Ljudska in ljubiteljska kultura živi med nami, tukaj na podeželju, kjer si znamo ljudje ustvariti pravi odnos do nje, zato ji vedno znova prisluhnemo. Člani KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje so pripravili v okviru slovenskega kulturnega praznika lepo prireditev, na katero so bili povabljeni tudi udeleženci Extempore - Krašnja 2000. Kulturna prireditev, z odprtjem razstave likovnih del, se je desetega februarja odvijala v avli Osnovne šole Krašnja. Voditeljice Dragica Umek, Špela Hribar in Alenka Lavrič so z uvodno mislijo o sreči, ki naj se odraža v dejanjih in medsebojni pomoči, pozdravile vse prisotne in predstavile nastopajoče.

Lepo je bilo prisluhniti recitacijam dramske igralkke Vere Perove, ki je začela svojo igralsko pot že leta 1957 v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Pozneje se je v različnih dramskih vlogah pojavlja-

Franc Novak, predsednik KS Krašnja podeljuje pohvale vsem ustvarjalcem likovnih del

Vida Frajham - pevka ljudskih pesmi

la tudi v Mestnem gledališču v Ljubljani. Njen igralski žar pa smo lahko srečali tudi v radijskih in televizijskih igrah, kjer je bila še posebej uspešna v Lutkovnem gledališču Jožeta Pengova.

Komični nastop dramskega igralca Janca Eržena je bil predstavljen v odlomku iz Jurčičeve povesti Deseti brat o Krjavlju. Njegova igralska pot se je začela leta 1951 v Prešernovem gledališču v Kranju, kjer je ostal do leta 1954. Nato je odšel v Celje v Mestno ljudsko gledališče, kjer je ostal do leta 1962. Pozneje je bil član Mestnega gledališča v Ljubljani. Odigral je številne komične in junaške vloge. Svoje bogate igralske izkušnje je prenašal tudi na amaterske igralce. Njegov velik uspeh je bilo režiranje Desetega brata na Muljavi leta 1966.

Pevka ljudskih pesmi Vida Frajham izhaja iz Šenčurja in že dalj časa prepeva stare ljudske pesmi, ki uhajajo v pozabo. Rada poje tudi novejšje pesmi, o čemer je iz srca spregovorila tudi v Krašnji. V svojem nežnem naglasu je dejala, da je na odru še nikoli ni obdajala tako lepa razsta-

va slik. Zapela je čudovite stare ljudske pesmi v narečju, ob spremljavi posebnega glasbila, ki ga lahko vidimo na fotografiji, in se imenuje škaf - bas. Med poslušalci je bila deležna velikega zanimanja. Prisrčen vtis pa je naredila tudi na otroke, ki jim je namenila šaljivo otroško pesmico.

Ob zaključku kulturnega programa se je gospod Franc Novak, predsednik KS Krašnja, zahvalil vsem organizatorjem, izvajalcem in obiskovalcem prijetnega kulturnega programa. Posebno pozornost s podelitvijo pohval je namenil vsem avtorjem likovnih del, med katerimi so tudi domačini iz Krašnje. Likovniki bodo po zaključku razstave svoja umetniška dela poklonili Krašnji. S prodajo slik pa se bodo denarna sredstva porabila za gradnjo kulturnega doma, ki ga Krašnja močno pogreša, kakor je v svojem govoru povedala ena od voditeljic te prireditve.

Prireditev se je iztekla s podelitvijo pohval vsem likovnim ustvarjalcem, ki so Krašnjo osrečili z velikim dobrotelnim dejanjem v obliki podaritve svojih slik.

Marta Lavrič

KJE SO TISTE STEZICE

Slovenska narodna pesem
ob slovenskem kulturnem prazniku

S koroško ljudsko v priredbi P. Kernjaka - Dobar večer, Bog vam daj, je lukoviški MPZ Janko Kernik "pozdravil" vse prisotne, ki smo se zbrali v petek, 9. 2. 2001, zvečer v Kulturnem domu v Lukovici. Vztrajni in prizadevni pevci tega zbora, ki ga vodi mlad in simpatičen zborovodja Igor Velepčič iz Domžal, je ta večer predstavil še nekaj pesmi: Tobak je Bog ustvaril, Takšna vendar ni nobena, Kam in Venček koroških narodnih. Če sem malo kritična (ne zlonamerna!) bi pripomnila, da se je zbor trudil, vendar se je čutila glasovna šibkost, zato bi bila kakšna okrepitev zelo dobrodošla. Tega se nedvomno zavedajo tudi sami, saj so si za ta večer "izposodili" odličnega solista, ki

je s čistim in zelo lepim glasom odpel solo v pesmi Juhe, pojdamo v Škofce.

Gost in zvezda večera je bil baritonist Matjaž Robavs, ki je ob spremljavi nežnih citer Tomaža Plahutnika prepeval narodne pesmi (Moj očka so mi rekli, Imam tri ljubice, Vse najlepše rožice, Dobil sem pisemce, Na hribčku eno krajzico imam, Bleda luna mirno plava).

Gospod Robavs je v našem kraju nastopal prvič. To je mladi talentirani pevec, ki je študiral na Dunaju in je na slovenskih kot mednarodnih pevskih tekmovanjih dosegel že vrsto prvih nagrad; redno koncertira po Evropi, na Japonskem in v Kanadi. In prav v Kanadi, kjer je imel predlanskim svoje koncerte in je po uradnem delu za dodatke zapel s svojim močnim, opernim glasom še nekaj narodnih, se je porodila ideja, da bi lahko pel tudi to zvrst glasbe. Ko se je vrnil domov, je stopil v stik s citrarjem Plahutnikom in tako je

steklo med njima sodelovanje in rezultat tega je bila že izdana kasetna in zgoščenka, katerih pesmi smo lahko poslušali ta večer.

Povezovalc koncerta v Lukovici je bil Vito Kotnik, ki je na domiselni način znal vzpodbuditi gospoda Robavs, da nam ta večer ni samo pel, ampak še kaj povedal. Tako nam je zaupal, da so v njegovi družini od nekdaj vsi radi prepevali narodne pesmi in to predvsem po kosilu. Zelo dobro se spominja tudi svojega koncerta leta 1997 v Tokiju na Japonskem, ko je po uradnem delu zapel slovensko narodno pesem En starček je živel. S to pesmijo je tako zelo navdušil Japonce, da so ga naslednji dan povabili na TV.

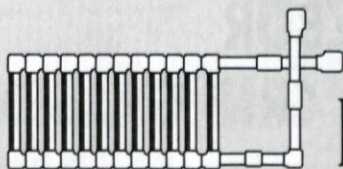
Čeprav je Matjaž Robavs operni pevec in je znan in priznan morda v tujini še bolj kot v Sloveniji, pa zna biti kljub temu zelo preprost in domač, saj je ta večer nagovoril in poprosil občinstvo v dvorani, da

smo skupaj z njim zapeli večno lepo KJE SO TISTE STEZICE in NA HRIBČKU ENO KAJŽICO IMAM. Izvenelo je ubrano in pristno.

Svoj nastop je zaključil s pesmijo Bom šel na planince, za katero je čuteče pripomnil, da je to njegova najljubša narodna pesem z njegove zgoščenke.

V občini Lukovica smo kulturni praznik obeležili z lepo narodno pesmijo, ki je s pomočjo odličnega baritonista Matjaža Robavsca zvenela malo drugače. Za cvetlični aranžma je lično poskrbela Cvetličarna Vacik s Črnuč, predstavnik Občine gospod Darko Stupica pa se je ob zaključku zahvalil vsem nastopajočim in obiskovalcem. Zborovodji gospodu Igorju Velepihu, citrarju Tomažu Plahutniku in baritonistu Matjažu Robavsu je v imenu Občine podaril tudi spominke, vsi trije pa so dobili še prav lepe šopke rož in seveda dober aplavz.

Marinka P.

MARTIN S.P.

MONTAŽA IN SERVIS

OGREVANJE

VODOINSTALACIJE

AVTOMATSKA VRATA

GRADBENA FINALIZACIJA

VELIKA, MALA HIŠNA POPRAVILA

KAJBA MARTIN S.P. KRAŠNJA 28, 1225 LUKOVICA

GSM: 041 653-970

Ob 25. marcu voščim mamam za njihov praznik!

SVEČANA AKADEMIJA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU V DOMŽALAH

Tomaž Habe, slavnostni govornik

V okviru kulturnega programa, ki se je v mesecu februarju odvijal v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah, je bila ob slovenskem kulturnem prazniku prirejena svečana akademija glasbeno kulturne umetnosti. Organizatorja sta bila Občina Domžale in Zveza kulturnih društev Domžale, slavnostni govornik pa slovenski skladatelj in glasbeni pedagog, profesor Tomaž Habe, letošnji dobitnik Škerjančeve diplome, za izredne za služe mladih glasbenikov pri umetniškem uveljavljanju.

Kulturno umetniški program sta ubrano povezovala voditelja Draga Jeretina-Anžin in Matjaž Romih. Program je bil zares kulturno bogat in ni se čuditi, da so bile brezplačne vstopnice podeljene že teden dni pred dogodkom.

Praznik kulture Slovencev je hkrati tudi Prešernov dan, zato je prireditev še posebej obogatila njegova poezija. Onam je s svojo poezijo nastežaj odprl vrata v Evropo in nas postavil med evropske in svetovne prvake kulturne umetnosti. S pošteno mislijo in močno

voljo je videl dalje in više na zemlji naše kulture, s previsoko ceno svoje osebne bridkosti, kar je usoda vseh, ki zmorejo in morajo plavati proti toku in slediti smerem svojega ustvarjanja.

V uvodnem delu programa smo poslušali Prešernovo pesem Orglar, v izvedbi dramskega igralca Pavleta Ravnohriba, ki je na prireditvi predstavil tudi odlomek v televizijski nadaljevalki med pesnikom Prešernom in njegovim negativnim jazom.

Kadar nežni prsti glasbe potrkajo na vrata naših čustev, obudijo spomine, ki ležijo v globini vsakega človeka. Saj ne more biti drugače, kajti glasba je hrana naše duše in vodi k notranji zbranosti. Čudovito je bilo prisluhniti vrhunskega glasbenemu programu, posebej izbranemu za ta dan. Nastopili so še Mešani pevski zbor Svežina iz Radomelj pod vodstvom zborovodja Primoža Leskovca, Adela Ramovš in Zdenka Krečan s skladbo v izvedbi flaute in čela, sopranistka Alenka Gotar, baritonist Marko Kobal in Danijel Savnik s trobento. Na klavirju je nastopajoče spremljal pianist Vladimir Mlinarič, docent na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Lepo je, kadar si človek vzame čas in se poglobi v svet umetnosti. Potrebno si je ta trenutek odtrgati in kulturni praznik je prava priložnost. Naše slovenske umetnosti naj ne bi spodrivala subkultura, je poudaril slavnostni govornik, zato naj naše odkrivanje kulture ne ostane "glas vpijočega v puščavi".

Marta Lavrič

LETNI OBČNI ZBOR ŠAHOVSKEGA DRUŠTVA ČRNI GRABEN

V nedeljo, 18. 2. 2001, ob devetih se je na Prevojah v gostilni Škarja pričel letni občni zbor Šahovskega društva Črni graben. Na začetku je predsednik društva Viktor Jemec pozdravil vse goste in številne navzoče člane. Nadalje je predlagal, da se izvoli delovno predsedstvo, zapisnikarja in overitelja zapisnika in verifikacijsko komisijo. Uradni del zbora je nato vodil delovni predsednik Alojz Cijan. Najprej je verifikacijska komisija ugotovila, da je navzočih dovolj članov, in občni zbor je lahko pričel svoje delo.

Sledilo je poročilo predsednika društva, ki je poročal o delu šahovskega društva v preteklem letu. Poudaril je le najvažnejše: nastopali smo v II. šahovski ligi in v domžalsko-kamniški ligi ter dosegli za mlado društvo zelo dobre rezultate. Sodelovali smo še na naslednjih tekmovanjih: na 54. pokalnem prvenstvu ljubljanske regije, v domžalsko-kamniškem pokalnem prvenstvu, na medobčinskem srečanju ekip in posameznikov nekdanje domžalske občine, na tekmovanju posameznikov za krajevni praznik KS Prevoje, ki je bil hkrati praznik dneva državnosti, tekmovanju za memorial Alojza Škofica, ki naj bi postalo tradicionalno, na tekmovanju ob občinskem prazniku med krajevnimi skupnostmi, na mesečnih klubskih turnirjih in na Obrtnem sejmu v Domžalah. Organizirali so tudi kategorijske turnirje. Uspešno so sodelovali z Osnovno šolo Brdo, kjer sta predstavnika ŠD Črni graben vodila šahovski krožek (A. Cijan in sedaj T. Omahna). Štirje učenci: J. Drčar, T. Avbelj, G. Dolinšek, in N. Vindišar so dosegli IV. kategorijo, B. Jemec pa III. kategorijo. Ivan Hribar in Viktor Jemec sta obiskovala seminar za šahovske sodnike in uspešno opravila izpit in potrdila licenco za vodenje in sojenje šahovskih turnirjev. S tem je bilo omogočeno prirejanje turnirjev na klubskem in regijskem nivoju. Dejavnost društva postaja vse bolj kompleksna in udejstvovanje članov društva je vse večje. Nabavljen je bil tudi računalniški program za vodenje tekmovanj po švicarskem in Bergerjevem sistemu, kot tudi za ekipno tekmovanje. S pomočjo prenosnega računalnika je v drugi polovici leta predsednik društva pričel voditi turnirje na sodobnejši način. Tako je turnir lahko končan v krajšem času, za vodenje pa je delo močno olajšano, obenem pa se sproti obračunava tudi rating sodelujočim igralcem. Na tak način sta bila izvedena tudi turnirja v sodelovanju s Športnim društvom Krašnja v Krašnji, kot tudi novoletni turnir v

Pričetek tekmovanja za memorial Alojzija Škofica v gasilnem domu v Šentvidu, 24. junija 2000

sodelovanju s Turističnim društvom Gradišče. Upajmo, da bo naslednji tak turnir v Zlatem Polju. Predsednik društva V. Jemec se je vsem članom ŠD Črni graben, sponzorjem, donatorjem, organizatorjem in vsem, ki so karkoli prispevali pri delu društva, lepo zahvalil za njihovo požrtvovalno delo, posebej še najbolj prizadevnemu članu A. Cijan, kot tudi PGD Prevoje za njihovo sodelovanje in oddajo prostora za društvene dejavnosti. Poročilo tajnika Alojza Cijana je bilo kratko in jedrnat: *Delali smo "non-stop", celo leto, kar je možno razbrati že iz poročila predsednika. Poročal je tudi blagajnik Martin Andrejka in poudaril, da razpolagajo z zelo skromnimi sredstvi, ki pa jih vestno in pravilno porabijo, ter dodal: Če ne bi člani s svojim delom in lastnimi vložki toliko prispevali, ne bi bilo tako dobrih rezultatov.* Povedal je še, da mora občina skoraj tretjino proračuna za šport nameniti športni zvezi v Domžalah, kar pa je sorazmerno preveč za tako majhno občino.

Sledila je podelitev pokalov najboljšim šahistom za seštevek mesečnih turnirjev. Prvo mesto je dosegel A. Cijan, drugi je bil B. Marinček, tretji M. Dolinšek, četrti M. Čokan, na petem in šestem mestu sta bila V. Jemec in T. Omahna. Priznanja so dobili tudi vsi člani, ki so v minulem letu dosegli kategorije v šahu. IV. kategorijo so dosegli: S. Rukavina, M. Vindišar, M. Andrejka in A. Cijan, III. kategorijo pa T. Beden, A. Cijan in J. Vidergar. Še posebno so se teh priznanj razveselili najmlajši.

V naslednji točki je bil predstavljen še obsežnejši delovni program kot minulo leto. Največ pa je tekla debata o načinu dela šahovskega krožka z mladimi, mogoče tudi na podružničnih šolah v Krašnji in v Blagovici. Za delitev sredstev za šport iz občinskega proračuna se pripravlja pravilnik, ki bi na osnovi kriterijev pomagal pri razdelitvi

skromnih proračunskih sredstev. Sosednje občine po dosegljivih podatkih namenjajo večji odstotek proračunskih sredstev za športne dejavnosti in upamo, da bodo občinski svetniki ta odstotek povišali v naslednjem proračunskem letu. Člani društva želijo večji del finančnih sredstev iz občinskega proračuna, ali pa pridobiti donatorje, ki bi podprli tekmovanje v II. šahovski ligi, in tako pomagali k izvedbi precej obširnega programa.

Pogovore je prekinila dobra posrežba dobrot iz domače gostilne. Šahisti so si obljubili, da bodo še bolj študirali partije znanih šahistov in preverjali variante na tekmovanjih, da bodo tako strokovno in osebno še bolj napredovali.

Prevoje, 25. 2. 2001
Danilo Kastelic in Viktor Jemec

ALTERNATIVNA SIMULTANKA VELEMOJSTRA IN MOJSTRICE V KRAŠNJI

Velemojster in mojstrica Georg Narcisa in Mohr

Prizadevni vodja krašnješkega športnega društva g. Marjan Štrukelj je organiziral sedaj že tradicionalni odprti društveni turnir v šahu, na katerem je zmagal Mirko Čokan, drugi je bil Janez Vidergar, tretji pa Viktor Hribar. Povabljeni so bili tudi člani Šahovskega društva Črni graben, ki so se v velikem številu (skupno 17 udeležencev) tudi udeležili tega turnirja posameznikov. Po podelitvi pokalov in praktičnih nagrad so bili udeleženci povabljeni na alternativno simultanko, 20. decembra 2000, v prostoru Gasilskega doma Krašnja, mojstrice Narcise Mihevc-Mohr in

Udeleženci simultanke v družbi z mojstrico in velemojstrom zakoncema Mohr

velemojstra Georga Mohra iz Maribora. Alternativna simultanka je potekala tako, da je najprej odigrala potezo ga. Mohrova, nato pa njen mož pri istem

igralcu. Tako sta imela gosta še dodatne probleme s pozicijo, ker sta se morala vživeti v razmišljanja drug drugega. Simultanka je trajala kar 5 ur in pol in se

končala z rezultatom 14:2 za znana slovenska šahista. Pohvaljeni so igralci Alojz Cijan, Franc Andrejka, Mirko Čokan in Vladimir Nady, ki so z uporno igro uspeli remizirati. Oba gosta sta čestitala vsem udeležencem za korektno igranje in precejšnje znanje. Zahvaliti pa se moramo tudi g. Marjanu Štruklju, ki je organiziral to prijetno simultanko

V lukoviški občini se pojavlja kar nekaj dobrih šahistov in upamo, da se bodo pokazali vse boljši rezultati tudi s pomočjo takih prireditev.

Viktor Jemec

Rokovnjač

POGOVOR Z MOJSTRSKIM KANDIDATOM G. JANEZOM HRIBARJEM

V Šentvidu pri Lukovici živi naš edini mojstrski kandidat v naši občini.

Kdaj ste pričeli igrati šah in kdo vas je navdušil za to igro?

Prvič sem videl šah, ko sem bil star 5 let. Hrovatovi fantje, ki so tudi stanovali na Stari pošti (Štefan, France in Jože), so ga igrali. Igra me je takoj pritegnila, saj sem do takrat poznal samo igro partizani in Nemci.

Kaj je bistvo te igre in kaj nudi človeku?

V šahovski partiji doživljam vsakokrat borbo za obstanek. Šah nas uči logike mišljenja, predvsem pa borbe in njene tehnike. Vsaka partija je življenje zase. Šah vzgaja, je skrbno delo, pri njem je dragocena vztrajnost.

Kdaj so se pojavili vaši prvi uspehi in na kakšen način ste jih doživeli?

Moji prvi uspehi so bili v osnovni šoli, ko sem igral na I. deski za šolsko ekipo na občinskih in okrajnih tekmovanjih. V takratnih časih smo se s kolesi vozili na tekmovanja, vodil nas je profesor Franc Jagnej.

Kako so potekala tekmovanja, katera so vam ostala v najlepšem spominu in katero v slabem?

Največ tekmovanj sem se udeleževal za ŠD Napredek Domžale, kjer sem bil član od leta 1969 do 2000, tako posa-

mežno kot ekipno. V Papirnici Količevo smo imeli močno ekipo, saj smo igrali v postavi: Ivačič, Vavpetič, jaz, Osolin Bojan, brat Viktor. Leta 1981 smo bili sindikalni prvaki Slovenije. Trikrat smo bili prvi na športnih igrah papirničarjev bivše Jugoslavije. Brez literature seveda ni šlo, zato sem si kupoval knjige in revije. Napredoval sem počasi, tako da sem leta 1986 osvojil naslov mojstrskega kandidata na petem memorialu Iva Sonca. Služba in gradnja stanovanjske hiše sta mi onemogočila, da bi se še bolj aktivno udeleževal na tekmovanjih v šahu.

Kdo so bili vaši vzorniki in zakaj?

Veliko partij sem sam analiziral in se učil od njih. Moj vzornik je bil mojstrski kandidat Vide Vavpetič. Bil je kapetan

ekipe šahovskega društva Napredek Domžale. Bil je skrben vodja, svetovalec, šaljivec. Od vrhunskih velemojstrov pa mi je vzornik bivši svetovni prvak Gari Kasparov.

Katera je bila vaša najlepša partija?

Težko je izbrati najlepšo odigrano partijo, zaradi različnih kriterijev. Vendar sem vseeno zbral partijo z mojstrskim kandidatom Jožetom Skokom z 10. spominskega turnirja Iva Sonca v Domžalah (21. 12. 1991).

Kaj bi priporočili šahistu začetniku in že malo boljšemu šahistu?

Šahistu začetniku bi priporočal, da se čim več uči, malo boljšemu pa, da čim več igra z močnejšimi nasprotniki.

Kaj je z vašim udeleževanjem danes?

Sedaj sem že dobro leto član novoustanovljenega ŠD Črni graben. Že nekaj let pa igram tudi dopisni šah. Trenutno za B ekipo Slovenije za evropsko prvenstvo. Lansko leto pa sem opravil izpit za šahovskega sodnika z licenco.

Vam šah lajša življenje ali vam prinaša tudi kake probleme?

Šah mi lajša življenje s tem, da imam vedno premalo časa. Čas je problem.

Kaj bi še radi povedali našim bralcem Rokovnjača?

Igrajte šah in ne bo vam dolgčas. Vidi-mo se na 37. šahovski olimpiadi na Bledu leta 2002.

Želim vam šahovskih užitkov in uspehov.

Hvala za sodelovanje!

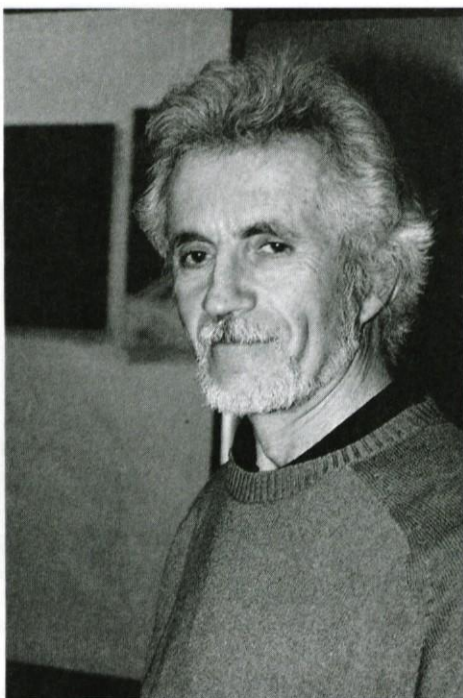
Viktor Jemec

STANE KLEMENC NA ANTARKTIKI

Alpinist, popotnik, smučar in fotograf, ki pozna vse najvišje vrhove celin, saj jih je vse obiskal, se je tokrat ustavil v Krašnji, kjer nam je predstavil svoj poizkus prečenja Antarktike. Kot že toliki znani športniki se je odzval vabilu Marjana Štruklja.

Za vse, ki ga premalo poznate, sem ga povprašal o njegovem življenju, popotovanjih in vzponih. Najranejšo mladost je preživel v Mošnjah pri Podvinu, nato je 18 let živel na Viru. Tu je tudi pričel z alpinizmom. Naslednji kraj njegovega bivanja so bile Gorjuše nad Bohinjem, zadnje tri leta pa živi v Ribčevem Lazu v Bohinju. »Vedno sem hotel živeti čim bližje goram«, pravi o teh svojih selitvah. Na svoji poslovni poti se je ustalil v lastnem podjetju, ki ga ima v Ljubljani, in je znan pod imenom DIA STUDIO.

Večji del svojega življenja je posvetil alpinizmu. Sodeloval je v projektu »Vsi najvišji vrhovi celin«, ki ga je tudi uspešno zaključil. Kar trikrat je obiskal severni tečaj. Na šestih vrhovih je bil prvi obiskovalec. Sodeloval je na odpravah na Makalu, Kavkaz, Everest, Grenland, Pata-

Stane Klemenc – alpinist in popotnik

gonija, Fitzroj, Cero Tore, Kilimandžaro, Akonkagua in še mnogo drugih. Ogromno treninga je potrebno za take podvige, kar pa Stanetu ni bilo težko, saj

se je vedno zavedal, da bo le dobro pripravljen lahko dosegel zadani cilj in se živ in zdrav vrnil k svoji družini.

Tudi za Antarktiko se je temeljito pripravljaj. Poleg običajnih treningov je vlačil po dve avtomobilski gumi v hrib, saj se je moral pripraviti na vlečenje sani na 2800 km dolgi poti. Tik pred odhodom so mu odpovedali kar trije glavni sponzorji, zaradi česar ni mogel nabaviti prepotrebne opreme, zlasti navigacijske. Na poti je predolgo čakal na letalo v Cape Townu, kjer se mu je pokvarila hrana, kar pa je spoznal šele po desetih dneh vzpona proti južnemu tečaju. Prav v tem času se je povzpел na 14 milijonov kvadratnih kilometrov veliko ploščad, na kateri je južni tečaj. Dosegel je višino 2800 m, tečaj pa je le 30 m višje, a preko 2300 km daleč. V snežnem viharju je izgubil navigacijsko napravo, ki tudi sicer ni delovala najbolje, a brez nje, s pičlo zalogo hrane in samo mornariškim kompasom za orientacijo se pač ni mogel podati v tako tvegano pustolovščino. Vrnil se je zdrav, pripravljen na nove izzive, če mu bo uspelo pridobiti sponzorje.

Njegovo predavanje je pustilo v nas nova spoznanja in utrdilo spoštovanje do tega izjemnega alpinista in človeka.

V. G.

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA GRE POGUMNO NAPREJ

Delo Športnega društva Krašnja že kar dobro poznamo. Vendar je bilo zanimivo poslušati pogovor o preteklem letu in načrte za prihodnje na občnem zboru, ki je bil četrti petek v februarju.

Najvažnejša ugotovitev je bila, da so bili izpolnjeni vsi cilji v letu 2000. V poznejši razpravi pa smo izvedeli, da je bilo kar nekaj tudi preseženih. Uspešno

so bile izvedene vse množične prireditve: orientacijski pohod, Šravfov spominski večer in pohod, igre brez meja in tek za krof. Ženska rekreacijska skupina je pridno vadila v osnovni šoli, moška pa v RCU. Planinski pohodniki so mesečno hodili na izlete. V poletnih počitnicah pa so se mladi in starejši vozili namakat v Simonov zaliv, in to vsak

teden. Varpa sekcija se je udeležila več tekem in eno pripravila tudi na domačem terenu. Mirko Lebar je tekmoval na vozičku in se udeleževal društvenih prireditev. Veronika Bohinc je v tej sezoni pretekla kar 4150 km. Sodelovala je na mnogih dolgoprogaških tekmovanjih in po večini zasedala prva mesta v svoji kategoriji. Tekmovala je tudi v tujini. Najbolj odmevna sta bila njena teka v Pragi in Parizu. Saša Kosten-Zabret je uspešno vodila plesne tečeje in vadila tudi našo plesno skupino. Mladi namiznoteniški igralci so na regijskem tekmovanju osvojili dve prvi (Karmen Umek in Matjaž Osolin) eno drugo (Tjaša Udovič) in tretje mesto (Veronika Grilj). Vadil jih je prizadevni Uroš Beguš. Sekcija za vlečenje vrvi, ki jo je sodil Stane Jemec, pa je v preteklem letu nastopila zadnjič, ker podmladka za ta šport ni. V našem društvu so bili v gosteh številni znani športniki: Brigita Bukovec, Tomaž Humar, Carlos Carso, Stane Klemenc, Martin Strel, Luka Špič in Iztok Čop, svetovni prvaki v raftingu – Bobri, Srečko Katanec in še mnogi drugi.

V letošnjem letu praznuje društvo 30 let svojega delovanja. Program je zato še zahtevnejši, vendar smo prepričani, da ga bomo zopet v celoti realizirali. Zaenkrat le toliko, več pa v naslednjih številkah Rokovnjača, saj bi sicer preveč zapolnili številko. Vsekakor pa je prav, da veste, da je naše društvo odprto za vse, ki želite aktivno živeti v krogu prijaznih ljudi.

V. G.

MOTOKROS JE ZAHTEVEN ŠPORT

Da je motokros zelo naporen šport, je v prvih dveh letih dirkanja na lastni koži občutil dvakratni vice prvak v najnižji kategoriji motokros dirk v Sloveniji v razredu do 65 ccm, Klemen Gerčar.

V očeh laikov ali nepoznavalcev tega športa se zdi vožnja z motokros motorjem preprosta in brez truda, kaj je v resnici, pa si je treba ogledati mladega tekmovalca na treningu ali še bolje na dirki.

Sicer pa dirkanje zahteva veliko odrekovanja, vzame veliko časa, napornih treningov, napornih dirk in dolgih potovanj. Na prvem mestu pa je še vedno šola. Ob naštetem pa je treba mlademu fantu dati tudi čas za mladostno igro. Pozimi Klemen na motorju trenira enkrat tedensko. Zaradi nizkih temperatur pri nas morajo na treninge največkrat v bolj oddaljene kraje (6 do 8 ur vožnje), predvsem v Italijo, med drugim tudi na svetovno znano dirkališče za motokros v Mantovo pri Milanu, kjer potekajo tudi dirke za svetovno prvenstvo. V začetku sezone in med njo pa trenira trikrat do štirikrat tedensko po 2 uri. Še najraje opravi dva treninga po eno uro, pri čemer je sposoben držati enakomeren ritem. Tudi proti koncu ne izgublja na času. Pohvale vredno je, da si pred vsakim treningom, na dirki, pa tudi pred obema vožnjama, ogleda progo, kar pripomore k temu, da so treningi kvalitetnejši in varnejši. Na motor sede bolj ogret, s tem pa se zmanjšajo možnosti poškodb. Pomemben je tudi kondicijski del priprav. Doma teče in telovadi. Ukvarja se tudi z drugimi športi, kot so nogomet, namizni tenis, badminton in še kateri. Letos je 10-letni Klemen prestopil v višji razred podmladka do 85 ccm, kjer bo po pravilniku AMZS, ki določa starostno omejitev, lahko vozil v razredu do 65 ccm, dve sezoni. S Kawasaki je presedlal na Yamaho YZ 85, ki ima enako moč motorja, kot pri članskem razredu motorjev do 85 ccm, le da ima manjša kolesa. O načrtih in ciljih pri Gerčarjevih neradi govorijo. Bolj pomemben se jim zdi poudarek na kvaliteti vožnje in pravilni tehniki (kot naložba za prihodnost), kot pa uvrstitve na dirkah. Letos bo na državnem prvenstvu osem dirk. Nastopil pa bo tudi na posameznih mednarodnih dirkah v Avstriji in Italiji.

Boljši kot je tekmovalec (in v višjem razredu), bolj trpi motor, zato so pogostejše obrabe delov, s tem pa so višji finančni stroški. Klemen ima srečo, da je član odlično organiziranega kluba, kot je AMD Sitar Dunlop Racing Team iz Kamnika. Predvsem ima veliko moralno podporo. Pomagajo mu pri nakupu motorja (finančno), uredijo mu vse administrativne zadeve, ugodnosti ima pri nakupu pneumatik Dunlop.

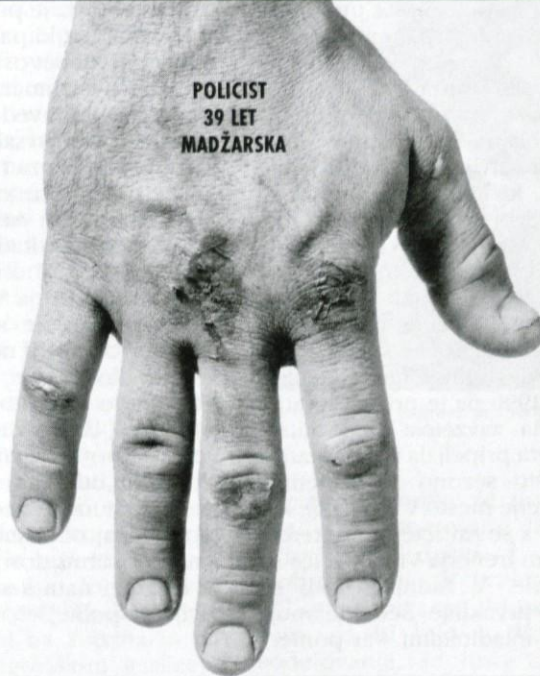

Klemen Gerčar – slovenski viceprvak

Najmlajši udeleženec letošnjega DP v razredu 85 kubikov – pomladek se še posebej zahvaljuje občini Lukovica za finančno pomoč za lansko sezono. Vsaka finančna pomoč sponzorjev za

letošnjo sezono bo dobrodošla. Zato sta se že odločila Pižem servis Dae-woo, Yamaha in gostilna in pizzerija Furman.

Miran Kokalj

POLICIST
39 LET
MADŽARSKA

**POMISLITE, KAKO
ŠELE IZGLEDA
NJEVOVA ŽRTEV.
USTAVITE MUČENJE!
PODPRITE NAS.**

Amnesty International
Slovenije

KOŠARKA ZAHTEVA ODPOVEDOVANJA

Obiskal sem Anko Rihar s Prevoj pri Lukovici. Hotel sem izvedeti, kakšno je življenje perspektivne košarkarice. Njen oče Gorazd mi je zaupal telefonsko številko, potem sva z Anko našla prosti termin v njenem prenatrpanem urniku. Sproščeni klepet v njeni sobi mi je omogočil, da vam jo predstavim.

Stara je šestnajst let in obiskuje gimnazijo Moste v Ljubljani. S sestro in očetom živijo dokaj mirno življenje, če se to lahko trdi za življenje, ki je podrejeno šoli in igranju košarke. Svoj urnik morajo vsi trije podrežati njenim treningom in tekmar. Od ponedeljka do petka so treningi vsak dan po uro in pol, ob sobotah in nedeljah pa so na vrsti tekme. Anka igra košarko že od četrtega razreda osnovne šole, ki jo je obiskovala na Brdu. Tam je igrala v šolski ekipi. Že v letu 1996 pa je pričela igrati v Domžalah. Njena zavzetost iz kvaliteta igre jo je 1998. leta pripeljala v košarkarski klub Ježica. Tisto sezono so kadetkinje Ježice osvojile tretje mesto v Sloveniji, kar jo je spodbudilo k še zavzetejšemu treningu. Pod vodstvom trenerja Vilija Račiča so hitro napredovale. V zadnji sezoni so postale državne prvakinja. Sedaj tekmuje s kadetkinjami in mladinkami, kar pomeni

kar dve tekmi na teden. Časa za druženje s prijateljicami in prijatelji je zelo malo. Saj se razume z mnogimi, ker pa ni časa za stalno druženje, pogreša pristnejši odnos. Je pač tako, da je potrebno za prijateljstvo vzeti več časa, ki pa ga Anka nima. Tako ji za zaupni klepet ostane sestra, s katero se res dobro razumeta. Ponosna je na svojega očeta, ki ji vedno pomaga ob krizah, ki nastopijo pri vsakem človeku. Zelo mu je hvaležna, ker za razliko od mnogih drugih staršev športnic, razume, da ni vedno zmožna narediti vse idealno. Vedno jo budi in spodbuja, kadar ji zmanjkuje lastnih moči za delo. Tudi za pogovor si zmeraj najde čas. Sicer pa Anka rada posluša glasbo v miru svoje sobice, kar jo najbolj sprošča. Učenje ji ne dela težav, vendar se še ni odločila, kje bo nadaljevala študij. Košarka jo bo gotovo spremljala še vrsto let in upa, da bo v naš prostor prinesla še več naslovov državne prvakinja.

Veliko odrekanih je potrebno, da postaneš vrhunski športnik. Za tiste, ki to so, je to nekaj običajnega. Kaj pa ostali? Ali smo sposobni dovolj ceniti in spoštovati te ljudi, ki nam s svojim delom naredijo življenje polnejše?

V. G.

PLANINSKO DRUŠTVO MORAVČE

NAČRT POHODOV ZA LETO 2001

N 14. januar	KANDRŠE - LIMBARSKA GORA
N 21. januar	GOLČAJ - ŠPILK
S 10. februar	VELIKA PLANINA
S 24. februar	RAŠICA - GOBAVICA
S 10. marec	KRIM
S 24. marec	SLIVNICA
S 07. april	KEPA
S 21. april	KRSTENICA - STOGLI
T 01. maj	PRVOMAJSKI POHOD
S 12. maj	BLEGOŠ
S 26. maj	NANOS
S 09. junij	KRIŠKA GORA, STORŽIČ
S 23. junij	SLEMENOVA ŠPICA, MOJSTROVKA
2. - 7. julij	PLANINSKI TABOR
S 14. julij	KOFCE, KOŠUTNIKOV TURN
S 28. julij	JALOVEC
1. - 8. avgust	TATRE
10.-12. avgust	TRIGLAV
S 25. avgust	GRINTOVEC
S 01. september	PODVOLOVIJEK - KOROŠKA - OJSTRICA
S 15. september	PECA
S 29. september	SNEŽNIK
S 06. oktober	TRDINOV VRH
S 20. oktober	NEZNANO 2001
S 10. november	OD LITIJE DO ČATEŽA
S 24. november	ČEMŠENIŠKA PLANINA
S 08. december	LEPENATKA
P 24. december	VELIKA PLANINA - polnočnica

POHOD NA BLEGOŠ

V mesecu januarju smo se mladi planinci PD Blagovica odpravili na zimski pohod na Blegoš. Pot iz Blagovice nas je vodila mimo Lukovice, Domžal, Mengša, Škofje Loke, Železnikov. Po eni in pol vožnji smo se ustavili v vasi Potok, kjer smo se začeli vzpenjati na Blegoš.

Blegoš je naizrazitejši vrh Škofje-loškega hribovja, ki meri v višino 1562 metrov. Na severu sega bukov gozd pod sam vrh. Na pašnikih raste v poletnih mesecih bogato planinsko cvetje, ki je večinoma zavarovano. Blegoš je priljubljen gorski izletniški cilj z lepim

razgledom na vse strani. A žal mi nismo imeli takšne sreče, saj je bilo vreme oblačno in megleno, vendar nam ni pokvarilo razpoloženja. Nadaljevali smo pot po strmini, opazovali prekrasno naravo, pobeljeno s snegom, in se zabavali.

Po uri in pol hoje smo na hribčku zagledali kočico. Ta točka meri 1391 metrov. V majhni barakci zraven kočice smo se namestili, pomalicali in se pogovorili. Odločili smo se, da zaradi slabših vremenskih razmer ne bomo nadaljevali poti na vrh Blegoša. Naš vodnik Bojan nam je pokazal in razložil, kako se ustavimo, če zdrsimo po ledu ali snegu navzdol.

Bojan ni imel pretiranega dela, saj smo se zimskega pohoda udeležili le štirje mladi planinci iz našega društva, a vseeno smo se imeli lepo in nepozabno. Po zabavi na snegu smo se počasi spustili nazaj proti dolini. Kot pravi planinci smo pazili vsak na svoj korak in srečno prispeli do vasi Potok, kjer nas je že čakal prevoz in nas odpeljal do doma.

Upamo, da nas bo vodnik Bojan še kdaj peljal na tako zanimiv zimski pohod, želimo pa si, da bi nam bilo vreme malo bolj naklonjeno.

Sara Pustotnik, Tina Omahna, Karmen Urankar

Iz slike se vidi, da je kljub majhnosti kraja »biti gasilec« zelo cenjeno in častno za vse generacije

POZOR, GASILCI, ZBOR!

Občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Blagovica, 10. marca, v kulturnem domu v Blagovici, je bil že šestdeseti po vrsti, kakor je letos tudi šestdeseta obletnica njegove ustanovitve. Vabilu so se odzvali podžupan občine Lukovica gospod Hrovat, svetnik občine gospod Barlič, predsedniki društev Rdečega križa, Planinskega društva, Podeželske mladine, aktiva kmečkih žena in Gasilske zveze Lukovica gospod Markovšek ter gospod Maselj. Upam, da člani društva, na vaje, tekmovanja in bog ne daj na prizorišče morebitnega požara, prihajajo bolj točno ter v večjem številu in so bolj disciplinirani.

Prvi je podal poročilo predsednik PGD Blagovica gospod Florjančič, ki je seznanil navzoče z delom preteklega leta ter posegel v zgodovino društva in ob listanju lepo urejenih zapisnikov ugotovil, da so bile vse pomembne odločitve sprejete ravno na letnih občnih zbora. Lanskega meseca marca so skupaj z OŠ Blagovica gostili ob materinskem prazniku članice Gasilske zveze Lukovica. Posebno so spremljali dogajanje okrog gradnje oziroma trase bodoče avtoceste, kajti DARS in DDC so menda grobo in nezakonito posegli v njihovo zemljišče okrog gasilskega doma. Seveda je upravni odbor društva sledil tudi delu njihovih operativnih enot, odboru, delu gasilske mladine in drugih. Kritičen pa je bil glede odziva članov društva na vabila in aktivnosti v društvu.

Gospod Judež kot poveljnik PGD je podal poročilo o delu operative. Tako so sodelovali pri gašenju sedmih travniških požarov, gozdnega požara, dimniškega požara, sodelovali pri reševanju v prometni nesreči in pomagali pogasiti goreče tovorno vozilo. S petimi desetimi so se udeležili občinskega tekmovanja in kar petkrat stali na stopničkah za zmagovalce. Žal pa se članice in veterani v premajhnem številu udeležujejo tekmovanj, ki niso samo tekmovanja za zmago, predvsem veterani bi se na ta način lahko več

družili s svojimi vrstniki iz drugih društev. Bil so pridni tudi pri udeleževanju sektorskih vaj v občini. Niso pa samo tekmovali, tudi delali so. Tako so opremili in pregledali nekaj vaških trojk, nekaj pa jih je ostalo za letos, se ob nedeljah dobivali v njihovi orodjarni in kaj postorili v njej in izven nje. Tudi lopo so postavili za gasilni avto. Skupaj so opravili 2100 ur. Vse to delo je potekalo v njihovem prostem času in vendar se nič ne pritožujejo in ni jim žal truda.

Sledila so poročila veteranov, nadzornega odbora, orodjarja, tajnika in blagajnika. Iz blagajniškega poročila je bilo razvidno, kako pridno so poslovali, in da jim je ostal soliden kupček, ki ga bodo še kako potrebovali v tem jubilejnem letu.

Poročilom je sledila razprava in izkazalo se je, da je ključni problem trasa in gradnja bodoče avtoceste, kjer so razhajanja med DARS-om, DDC-jem in gasilskim društvom. V razpravo se je vključil član gradbenega odbora društva gospod Markovšek, ki je prisotnim razložil večletni boj oziroma spor in nesoglasja okrog zemljišča pri gasilskem domu, ki si ga prisvaja DARS, in je sedaj po sodni poti vendarle dokazano, da je last gasilskega društva. Srž problema je namreč v tem, da bodo verjetno imeli gasilski dom pod viaduktom bodoče avtoceste. Podžupan je obljubil, da bo vplival na župana in na občino, da bodo blagoviškimi gasilcem pomagali pri razrešitvi tega spora.

V letošnjem planu imajo nekaj zamenjav podtalnih in talnih hidrantov, kakovostno združevanje mladine, sektorske vaje ob šestdesetletnici društva, organiziranje akademije in proslave ob jubilejnem letu. Še naprej bodo sodelovali z osnovno šolo, krajevno skupnostjo, občino in seveda sledili potekom del gradnje avtoceste, kar se neposredno tiče njihovega prostora. Nadaljevali bodo tudi akcijo gasilski aparat v vsako hišo.

Prispevek končujem v upanju, da sem bila dovolj korektna in objektivna, na kar me je posebno opozoril predsednik gasilskega društva Blagovica.

Milena Bradač

OBČNI ZBOR PGD KRAŠNJA

Dvorana gasilskega društva Krašnja je bila ob rednem letnem občnem zboru polna. Prisotna je bila tudi delegacija PGD Gozd Martuljek, s katerim krašenjski gasilci že več let sodelujejo.

V preteklem letu je kar pet desetih tega društva sodelovalo na občinskem tekmovanju. Po mnenju poveljnika gospoda Staneta Prvinška so bili uspehi na tekmovanju primerni vloženemu trudu. Organizirali so tudi uspešno tekmovanje s staro brizgalno, ki poleg tekmovalnega dela služi tudi druženju in boljšemu spoznavanju gasilcev v naši dolini. Sodelovali so tudi na sektorski vaji, ki je bila izvedena v Lukovici, in medsektorski vaji na Trojanah. Letos naj bi sektorsko vajo pripravili sami. Sodelovali so pri gašenju dveh travniških požarov in gozdnega požara. Slednjemu, ki je zagorel nad Krajnim Brdom, je bil vzrok zažgan zapuščen avto, kar se je v tem

France Oražem je prejel priznanje za 50 let dela

prostoru zgodilo že drugič. V društvu predvsem pogrešajo člane, ki bi bili pripravljeni delati z mladimi. Tudi izobraževanja se premalo udeležujejo. Sobotna srečanja, ki so jih pripravili zato, da bi bilo v društvu čimboljše sodelovanje, še niso zadosti zaživela. Uredili so skladišče za gasilskim domom in malo sejno sobo. Predsednik, gospod Brane Močnik, je pohvalil predvsem sodelovanje s Športnim društvom Krašnja in Krajevno skupnostjo. Spodbudno je tudi druženje z martuljskimi gasilci in izmenjava izkušenj.

V tem letu bodo zopet pripravili tekmovanje s staro brizgalno, izurili več desetini za občinsko tekmovanje in pripravili sektorsko vajo. Dopolnili bodo opremo, kolikor bodo dovoljevala sredstva.

Največ skrbi pa nameravajo posvetiti delu z mladimi in izobraževanju. Naj vam mine leto brez klica Na pomoč!

V. G.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO LUKOVICA

Zadnjo nedeljo v februarju so se gasilci PGD Lukovica zbrali na rednem letnem občnem zboru. Udeležilo se ga je 45 starejših in 12 članov iz mladinskih in pionirskih vrst.

V letu 2000 so lukoviški gasilci izpolnili predvidene naloge v celoti. Možno bi bilo storiti še več, vendar za to ni bilo sredstev. Obnovili so streho gasilskega doma, uredili poveljniško sobo in pričeli urejati arhiv društva. Poleg občinske dotacije jim je pri tem pomagala tudi krajevna skupnost. Priključili so dom na kanalizacijsko omrežje. Dopolnili so osebno opremo in opremo enote. Prav na tem področju najbolj pogrešajo več sredstev.

Devetkrat so intervenirali pri požarih, dvakrat pa so šli na akcijo zaradi napačnega informiranja. Prometno redarskih akcij so opravili osem. Štirikrat so prali cestišče. Udeležili so se treh sektorskih vaj in štirih proslav. Na tekmovanju so bili zastopani s pionirsko, mladinsko in člansko ekipo. Ena ekipa je sodelovala tudi na tekmovanju s staro brizgalno.

Za vedno je njihove vrste zapustil Ožbold Kropivšek.

Ko ne gre zares

Najbolj moteče za delo društva je neurejenost dostopne poti. Že dolgo prosijo, da bi Občina uredila in označila intervencijsko pot, ki je vse prevečkrat zaparkirana z vozili, kar onemogoča hiter izvoz ob intervencijah.

V tem letu jih čaka še ureditev in obnova stopnišča do sejne sobe, prenova

tal in vhodnih vrat. Vse ostale naloge bodo, kot do sedaj, izvrševali v skladu z požarno varnostnim načrtom. Največji poudarek bo seveda namenjen izobraževanju. Najbolj pa si želijo več sredstev, da bi dopolnili opremo.

V. G.

OBČNI ZBOR PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA TROJANE - PRIPRAVE NA SLOVESNOST OB 90-LETNICI DELOVANJA

V mesecu februarju smo se gasilci PGD Trojane zbrali na rednem letnem občnem zboru v gasilskem domu na Trojanah.

Pred rednim delom dnevnega reda smo imeli prijetno dolžnost in čast - fotografirati se za zgodovinski posnetek ob 90-letnici našega društva. Prav prijetno in zanimivo je bilo fotografiranje vseh trenutno aktivnih generacij pionirjev, mladincev, članov in veteranov.

Poleg 49 članov društva od skupno 67, so se občnega zbora udeležili še podžupan občine Lukovica g. Hrovat, predsednik gasilske zveze Lukovica g. Markovšek, poveljnik gasilske zveze Lukovica g. Judež, predstavniki PGD Braslovče in Luka Doberšek, kot predstavnik Turističnega društva Šentgotard.

S poročilom o delovanju gasilskega društva nas je najprej seznanil predsednik Primož Smrkolj, ki je opisal uspešno delo v preteklem letu, čeprav brez nekaterih kritik, predvsem zaradi odpadle veselice in finančne stiske ni šlo. Največ razprave je potekalo okrog nakupa novega vozila GV1V1. Izkazali so se predvsem krajan, zasebni podjetniki, občina Zagorje, Gostinsko podjetje Trojane in občina Lukovica, podžupan občine Lukovice pa je obljubil še dodatna finančna sredstva.

Društvo je v preteklem letu organiziralo tudi očiščevalno akcijo, se udeležilo praznovanja sv. Florjana v Šentgotardu ter raznih prireditev v občini in izven nje. Predsedniku se je pridružil še poveljnik, ki je predstavil delo in dosežke desetini, opisal tri mokre vaje (ena pri Smrkoljevih, dve pri domu). Gasilci so se v preteklem letu udeležili tudi medsektorske vaje v Šentgotardu, v kateri so sodelovali tudi gasilci PGD Čemšenik, Izlake, GZ Lukovica

in Zagorje, ter priskočili na pomoč v nekaterih manjših požarih. Sledilo je poročilo tajnika, blagajnika, orodjarja in nadzornega odbora.

V drugem delu so se razpravi pridružili še gostje, ki so zaželeli čim več sreče in poguma ob izpeljavi osrednje slovesnosti ob 90. obletnici društva, ki bo 11. avgusta 2001, ko bomo gasilci svojemu namenu predali nov avto.

Petra Hlebec

Trojane - vedno privlačne

V varnem naročju

Kjer je
spoštova-
nje in
ljubezen,
tam je
topel dom

Le kdaj bo prišel...

Sneg prava redkost

Kjer je smeh in dobra volja, so odprte vse poti

						NEKDANJI EGIPTOVSKI VLADAR		RUSKI SLIKAR (ILJA)	POVRŠINSKA MERA	PRESTOL DOLENJSKE	KDOR RAZVAŽA MLEKO	JAPONSKA UMETNOST SAMO-OBAMBE	STANISLAV NEWMAN	ZVIŠANA NOTA E	ČUSTVO, KI NAS NAJBOLJ POVEZUJE	SL. SLIKAR (MATIJA)	
						GLEJ SLIKO											
						ZRAČNA PROGA											
						OKR. ZA RECEPT			DALJŠE ČASOVNO OBDOBJE			DVOM V KAJ					
	GLEJ SLIKO	MESTO PRI LONDONU (DALJŠA OBLIKA)	NIKEJ	SL. POLITIK IZ PREJŠ. ST. (LOVRO)	CVETLICA - VITEZOVA ZVEZDA	TRIPRSTI BRAZIL. LENIVEC		OKSID						BARJ			
																	PES. IN IGR. KACIČEVA
PETERO-KOTNIK								GOSPA (FRANC.) RASTL., KI PO-NOČI ZAPI-RAJO CVETOVE									AKADEMSKI KLUB
KDOR SE VDAJA OPUJU							RIMSKI CESAR						I. ZORMAN DRAGA MOJA...				
							JUTRANJA PADAVINA						ŠALA				
DELAJSKI SVET			SL. PISEC (VITAN)			DIVJA MAČKA					VRSTA AMINOKISLIN	NATEGA. VLEKA					
			APETT									MESTO V ŠALEŠKI DOL.					
NEKDANJI KRALJ LOTARINGIJE						DEL STANOVANJA	OBLIKA IMENA RIM. CESARJA										 KARLOVAC
SEZNAM IMEN							MAJHEN STOL								AVT. OZN. REKE	GEOM. TELO - OSMEREČ	REPUBL. V AFRIKI
RDEČA POLJSKA CVETLICA				LIDIJA OSTERC		AVTONOMNA OBLAST		ALUMINIJ					SL. SMUČAR PETROVIČ				
				FILM. IG. CONNERY									GRŠKI FILOZOF				
BOGDAN NOVAK			GLAVO-NOŽEC				NAUK O GLASOVH										
			ŽELEZOV OKSID														
SEZNAM NASLOVOV							RUSKO ŽEN. IME									TONČKA MAROLT	
							STAROISLAND. PEVEC										
SL. OPERNI PEVEC (JURIJ)					OBRAČANJE LISTOV V KNJIGI										PRVI IN DRUGI SAMOGL.	IZBOKLINA NA HRBTU	
REKA NA ZAHODU AVSTRALIJE					OKRASNI PREDMETI ZA NOŠENJE						AVSTR. ARH. (RUDOLF)						
											JAPONSKI DROBIŽ						
KURT EISNER		ZEUSOVA LJUBICA	RDEČI KRIŽ		HRVAŠKA NAFTNA DRUŽBA			ORANJE				EDEN IZMED IND. JEZIKOV					
					ELDA VILER							IRIDIJ					
PRISTAŠ ILIRIZMA							LIRSKI PESNIK							KRAJŠA OBL. IMENA BENJAMIN			
AVTORICA C. URANKAR	LUŽA, MLAKA						OKRAJŠAVA ZA DOKTOR			NIZOZEMSKA				ARGON		 RADIJ	

Rešitve iz prejšnje številke:

Vodoravno: Veliki vrh, ekologija, luterani, im, Ivana, kem, Taras, Onatas, Niro, via, ozu, alarm, Češnjice, Valentin, mandelc, Mali Antili, Ada, Cvetko, mucika, evro, Ečo, st, Maribor, ev, el, tahi, prt, azi, rania, konfinar, sin, Arja vas, arni, osine, ate, ara, tank, korak

RAZPORED OBVEZNEGA CEPLJENJA PSOV PROTI STEKLINI

Dne: četrtek, 05. 04. 2001

08.30-09.00 Trojane pri Smrkolj, Trojane 14
09.30-10.00 Šentožbolt pri Kropivšek Lovro, Šentožbolt
10.00-15.00 Zg. Petelinjek pri kasarni

10.20-11.00 Blagovica pri Janezu Cerar, Blagovica

11.15-11.30 Češnjice pri Leopoldu Šinkovec
12.00-12.20 Zg. Loke pri Ivanu Trdin, Zg. Loke

12.45-13.15 Krajne brdo pri Francu Novak
13.30-14.30 Krašnja pri Marjanu Štrukelj, Krašnja

Dne: petek 06. 04. 2001
08.30-08.45 Čepelje pri križišču
08.45-09.15 Trnovče pri Antonu Oražem, Trnovče
09.30-10.30 Lukovica pri Kmetijski zadrugi
10.40-11.10 Sp. Prapreče pri Zore Anton, Sp. Prapreče
11.15-11.45 Šentvid pri Andrejki
12.00-12.30 Rafolče pri Iglič, Rafolče 18

Ne pozabite prinesiti s seboj izkaznico o cepljenju psov.

Cepljenje psov za zamudnike:
Dne: torek 17. 04. 2001

08.45 Trojane
09.00 Šentožbolt
09.30 Blagovica
10.00 Krašnja
10.30 Lukovica
11.00 Šentvid
11.30 Rafolče

Cepimo vse pse starejše od 4 mesecev, breje in doječe psice pa cepimo po odstavitvi.

Posamezno cepljenje je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALE, CESTA TALCEV 10, vsak dan od 07.00-11.00 in od 17.00 do 18.00, ter v sobotah od 07.00-09.00.

VETERINARSKI DOM DOMŽALE d.o.o.

Mihu Zajcu v slovo 1948–2001

*Aj prišla je znova
v deželo pomlad –
Ne meni!
In prišla je v suknji zeleni,
Prinesla zemljanom nebrojno je nad.
Ne meni!*

Je zapisal pesnik, ki je čutil bližajočo se smrt. Ti **Miha** si jo čutil, ko si se dan pred nesrečo opravičil, da te ne bo na sestanek Turistične zveze. Resnično te ni bilo! Nismo pričakovali, da te zadnjič slišimo.

Dajal si nam napotke za delo v Turističnem olupševalnem društvu Brdo–Lukovica. Tvoja želja je bila, da bi društvo delovalo naprej in, da

bi organizirali prireditev v spomin na tvojega brata Nika, v katero si vložil veliko truda. Obljubljamo ti **Miha**, da bomo po svojih močeh nadaljevali tvojo pot in tebi in tvojemu bratu v spomin organizirali prireditev, po tvoji zamisli in napotkih.

Kolikokrat so odhajali od nas, z naših prireditev prijetno

presenečeni gostje s popotnico, "rokovnjaško culo", ki si jo pripravil ti **Miha**. Popotnico v slovo! Tudi člani društva, ti pripravljamo popotnico v slovo, v njej so zbrana vsa tvoja dobra dela, ki nam ostanejo v neizbrisni spomin. Tvoja dela so nenadomestljiva. Bil si pripravljen pomagati, svetovati, vsako težavo si premagal z dobroto. Hvala ti! **Miha** pogrešali te bomo.

Za Turistično olupševalno društvo:
Marta Urankar

*Veliko si delal
in malo počival.
Ob prostih minutah
härmon'ko zašpila.
Veliko ljudi srečnih je blö,
ker srečali tvojo so dobro rokó.
Dobro si voljo raznašal povsod
brez nje tud doma bil nis nikól.
Res, blö je vse uredu in prav,
le, da od nas odšel si prekma'u.
Doma je prazno sedaj, ko te ni,
lep spomin NATE je lučka v temi.*

Ob prerani in tragični izgubi našega ljubljene in nenadomestljivega moža, atija, ata, tasta, brata, strica in svaka

MIHA ZAJCA

iz Čepelj pri Lukovici

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečena sožalja in tolažilne besede, darovano cvetje, sveče, maše in denarno pomoč ter vsem, ki ste ga pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo njegovim sodelavcem kolektiva Lek Mengeš, gasilcem PGD Lukovica, župniku g. Andreju Svetetu, pevcem, TD Lukovica, ČD Lukovica ter govornikom: svaku Ladu Brnotu, g. Mateju Kotniku, g. Francu Zavasniku in g. Juretu Močilnikarju za zaigrano tišino.

Žalujoči: žena Marinka, hčerke Nataša in Katja z družinama in Brigita s Francijem ter vsi, ki ste ga imeli radi

ZAHVALA

V 60. letu nas je zapustil dragi brat, stric in svak

FRANC CAPUDER

iz Straže pri Lukovici

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in maše.

Hvala g. Konradu za vse pogrebne storitve.

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

V 89. letu nas je zapustil naš dragi oče, brat, tast, dedek in pradedek

FRANC URANKAR

iz Korena 6

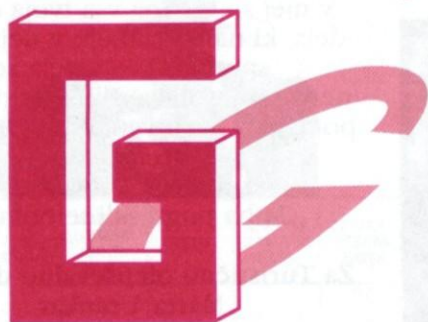
Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, patronažni sestri Irmu, lovski družini in prijateljem za izrečeno sožalje, cvetje, sveče in svete maše.

Iskrena hvala gospodu župniku Antonu Potokarju, cerkvenim pevcem in lovskim rogistom za lepo opravljen pogrebni obred, gospodu Novaku in predsedniku lovcev za poslovilne besede.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnjo pot.

Vsi žalujoči

GRADBENO STANOVANJSKO PODJETJE
GRASTO d.o.o.
Matije Tomca 4, 1230 DOMŽALE

DEJAVNOSTI PODJETJA:

Telefon:

TAJNIŠTVO	01/724 64 30
DIREKTOR	01/724 64 31
GRADNJE	01/724 05 58
VZDRŽEVANJE CEST	01/724 05 58
KAMNOLOM	01/723 56 69
POGREBNA DEJAVNOST	01/721 65 44
STANOVANJSKA DEJAVNOST	01/724 64 34
OGREVANJE	01/724 64 43
PLIN	01/724 64 45

Se priporočamo

AVTOTEHNIČNI CENTER CVIRN

CI & CA d.o.o.
Kamnik
TEHNIČNI PREGLEDI
MOTORNH VOZIL

AVTO ELEKTRIKA
Cvirn
Podgorje 83/A, 1241 KAMNIK

- tehnični pregledi motornih vozil, traktorjev in traktorskih priklopnikov
- plačilo cestnine
- sklepanje zavarovanj za zavarovalne hiše: TRIGLAV, ADRIATIC, TILIA, ZAVAROVALNICA MARIBOR
- podaljšanje registracije vozil
- prodajno mesto ABC za avtoceste RS

- popravilo zaganjalnikov
- popravilo alternatorjev 12 in 24 V
- popravilo vseh vrst avtomobilskih elektro instalacij
- elektro-popravila traktorjev in delovnih strojev
- garancijski servis akumulatorjev VESNA Maribor

DEL. ČAS: PONEDELJEK - PETEK od 8. do 19. ure sobota od 8. do 12 ure
PODGORJE 83A TEL.: 01/ 8312 479